

Vydává OÚ Studenec

Studenecký zpravodaj

5/2011

zdraví v dýních HOKKAIDÓ

Ondřej Kuřík
ovoce zelenina **vína**

v Nové Pace

ZPRÁVY OBECNÍHO ÚŘADU

Slovo starosty

Množí se Vaše dotazy, jak to vypadá s výstavbou nových chodníků v naší obci. Zastupitelstvo obce na svém letošním prvním zasedání schválilo „Strategický plán rozvoje obce Studenec 2011–2014“, kde kromě jiných záležitostí je plánována i výstavba chodníků na třech místech naší obce. Do této doby jsou vyhotoveny studie, projektové dokumentace v rozsahu technické pomoci, včetně záborů pozemků třech lokalit.

Současnou situaci každého místa se Vám budu snažit popsat níže:

Úsek č. 1 – autobusová zastávka „U Trojice“ – po odbočku na Strážník. Jde o nejdelší plánovaný úsek v délce 660 metrů. Zde se čeká na změnu územního plánu č. 1. Pokud se příslušné orgány vyjádří kladně k této změně a bude zanesena do tohoto plánu požadovaná jedna stavební parcela, mohlo by dojít k dohodě s novými majiteli pozemků. Poté by se jednalo i s dalšími majiteli přilehlých pozemků, které se nachází v blízkosti již zmíněné autobusové zastávky, kde zábor pozemků je minimální. Pokud však nedojde k zanesení stavební parcely do požadované změny územního plánu č. 1, tak s realizací chodníku v tomto místě asi nebudeme moci počítat, jelikož nedosáhneme souhlasu současného majitele, který vlastní převážnou část přiléhajících pozemků, kde by se měl plánovaný chodník nacházet. Důležité je zmínit, že chodník je plánovaný po pravé straně ve směru na Jilemnici.

Úsek č. 2 – autobusová zastávka „Na Špici“ – po restauraci „Na Špici“. Jde o úsek v délce 125 metrů. Tato stavba se zatím zdá z pohledu realizace nejprůchodnější a dle možnosti samotné výstavby nejdříve možná. Došlo zde již k předběžnému souhlasu čtyř majitelů dotčených pozemků s jejich záborem a dále jsme již požádali Krajskou správu silnic Libereckého kraje k vyjádření.

Úsek č. 3 – podél silnice II/295 směrem k Zálesní Lhotě. Tento úsek je dlouhý 400 metrů. Jedná se o propojení konce stávajícího chodníku po odbočku cesty ke Strážníku, kde začíná i stávající cesta k Zálesní Lhotě. Protože se jedná o úsek mimo zástavbu obce, je chodník navržen až za silničním příkopem po okraji vedlejších pozemků, tak jak stanoví Česká technická norma – ČSN 736101. Navíc by nemohl být v tomto místě chodník řešen tak, jako jinde v obci (tedy překrytím a zatrubněním příkopu), jelikož by nebylo vyřešeno odvodnění směrem k Zálesní Lhotě. Dle využití by se navíc jednalo o nejmíň používaný chodník a v případě možné kanalizace by se náklady pohybovaly oproti navrženému řešení o 1,5 miliónu korun výše, což je pro obec po finanční stránce nemožné.

I zde se jedná o čtyři majitele dotčených pozemků, i zde došlo již k předběžnému jednání s možným zábořem pozemků. O to smutnější však je, že vlastníci pozemků, kteří mají trvalé bydliště někde jinde, Vám předběžný souhlas dají, kdežto vlastníci pozemků s trvalým bydlištěm v obci Studenec souhlas nedají. V tomto případě a v této době se tato situace jeví jako neprůchodná. Omlouvám se tedy převážně občanům Zálesní Lhoty, jelikož požadavek byl především z jejich strany, ale obec s tím víc udělat nemůže. Realizace chodníku se tedy jen těžko dočkáme. I zde jsme mohli pokročit již dále jako s předchozím úsekem, ale bohužel. Na zasedání zastupitelstva obce dokonce zazněl názor vyčlenit pozemky dotyčným vlastníkům (kteří nechtějí dát souhlas) z územního plánu tak, aby nebyly stavební.

Každý má právo samozřejmě stejné, sami ale vidíte, že pokud chceme, aby se obec nadále rozvíjela, nezáleží to jenom na obci samotné, ale také na ochotě občanů zde žijících. V jiném případě bychom zde neudělali opravdu nic.

Jiří Ulvr, starosta

Během letních měsíců jsme úspěšně dokončili 3. etapu našeho „informačního systému“ vyvěšením těchto tabulí po zbylé části Studence. Jedná se o pět míst, kde se nachází celkem 41 nových tabulí. Zároveň s touto realizací došlo v Zálesní Lhotě k namontování chybějící tabule „postranní ulice“, která čekala na to, až bude uskutečněno zábradlí přes mostek.

Jedná se tedy o kompletní dokončení informačního systému naší obce, který byl během posledních tří let realizován dle finančních možností obce, a proto také rozdělen do tří etap. Tímto také „potřetí“ v řadě děkuji panu Miroslavu Jezdinskému za jeho pomoc a věnovaný čas.

Jiří Ulvr, starosta

Rekonstrukce silnice Studenec – Horka u Staré Paky

Dne 7. 9. 2011 proběhlo ohledně této akce další jednání v budově Krajského úřadu Libereckého kraje. Upřímně, když Vám začínám o tomto psát, tak dopředu vím, že nemůžu psát o všem, jelikož by se můj názor nemusel někomu líbit, a tím bych ještě víc zavřel dveře k tomu, aby se tento náš společný záměr zrealizoval co nejdříve.

Mrzí mě i to, že na toto jednání jsme nebyli pozváni. To, že se vůbec něco koná, jsem se dozvěděl od svého kolegy Jana Sobotky, starosty města Vrchlabí, jelikož toto jednání bylo určeno pro zástupce Libereckého a Královéhradeckého kraje a zástupce společnosti CzechInvest.

Zjistil jsem tedy čas tohoto jednání, vzal auto a jel. Přitom jsem nevěděl, zda budu moci být vůbec tohoto jednání přítomen. Od „pozvaných“ jsem zjistil, že kromě zástupců Krajské správy silnic Libereckého kraje nikdo ani pořádně neví, kde se tento úsek silnice nachází a v jakém je rozsahu. Dokonce zástupci Královéhradeckého kraje si mysleli, že hotový projekt pokrývá kompletní úsek rekonstrukce silnice Horka u Staré Paky – Dolní Branná. Mohl bych pokračovat dále, ale jak jsem řekl na začátku, nebudu.

Když jsem požádal o zápis z tohoto jednání, bylo mi řečeno, že není a ani nebude. Nevzdal jsem to, požádal jsem tedy přímo Martina Seppa, náměstka hejtmána za resort dopravy, který mi poslal toto sdělení:

V Liberci dne 27. září 2011, Č. j. KULK 72632/2011

Vážený pane starosto,

dovolte mně Vás informovat o stavu přípravy projektu „Silnice II/293 Studenec – Horka u Staré Paky“.

V současné době je nadále výše uvedený projekt vedený jako záměr Libereckého kraje jakožto žadatele z Regionálního operačního programu NUTS II Severovýchod pro období 2007–2013, oblast podpory 1.1. – Rozvoj regionální silniční dopravní infrastruktury, 4. kolo výzvy.

Na základě jednání na úrovni ministerstev a zejména na základě oznámení společnosti Škoda auto a.s. ohledně rozšíření průmyslové zóny ve Vrchlabí se v polovině letošního roku na Liberecký kraj obrátil Královéhradecký kraj s možností plnění usnesení Vlády ČR č. 641 ze dne 28. 5. 2008, kterým Vláda ČR souhlasila se zařazením projektu „Rekonstrukce silnice Horka u Staré Paky – Dolní Branná“ mezi priority Ministerstva dopravy a Státního fondu dopravní infrastruktury, a tedy Vláda ČR souhlasila s použitím prostředků státu na realizaci tohoto projektu.

Vzhledem k reálné možnosti získání finančních prostředků na výše uvedený záměr jsou nadále pro Liberecký kraj otevřené obě varianty. Na základě výše uvedeného nebude v letošním roce Liberecký kraj vypisovat výběrové řízení na zhotovitele stavby a bude nadále jednat o možnosti registrace záměru u Ministerstva obchodu a průmyslu. V případě, že nebudou jasné záruky ze strany státu o příspěvku na opravu této komunikace, bude rekonstrukce realizována z Regionálního operačního programu.

S úctou

Martin Sepp, náměstek hejtmána, pověřený vedením resortu dopravy

Můžete si tedy porovnat tuto informaci se zápisem ze dne 12. 4. 2011, který jsem Vám otiskl ve třetím čísle letošního Zpravodaje. Sami zjistíte minimálně to, že letos neproběhne výběrové řízení na zhotovitele stavebních prací.

Nechci však končit pesimisticky, nevzdávám to a třeba příště Vám budu moci napsat veselejší zprávy.

Jiří Ulvr, starosta

Soutěž Vesnice roku 2011

V tomto čísle Zpravodaje Vám již mohu skutečně potvrdit, že obec Studenec v letošním kole této soutěže získala „Oranžovou stuhu“ za spolupráci obce a zemědělským subjektem.

Dne 18. srpna 2011 proběhlo slavnostní vyhlášení 17. ročníku krajského kola soutěže Vesnice roku 2011 ve vítězné obci Křižany za účasti místopředsedy Senátu

ČR Přemysla Sobotky, nejvyšších představitelů Libereckého kraje, zástupců vyhlášatelů soutěže ministerstev pro místní rozvoj a zemědělství ČR, Svazu měst a obcí, Spolku pro obnovu venkova, starostů zúčastněných obcí a dalších hostů.

Výsledky soutěže Vesnice roku LK 2011 v Programu obnovy venkova:

Zlatá stuha – krajský vítěz	obec	okres
Oranžová stuha – za spolupráci obce a zemědělského subjektu	Křižany	Liberec
Zelená stuha – za péči o zeleň a životní prostředí	Studeneč	Semily
Modrá stuha – za společenský život	Okna	Česká Lípa
Bílá stuha – za činnost mládeže	Nová Ves nad Nisou	Jablonec nad Nisou
	Mříčná	Semily

Jiří Ulvr, starosta

Krkonošský deník, sobota 20. srpna 2011

Dvě obce regionu mají stuhu

Krajská soutěž Vesnice roku 2011 předáním ocenění skončila. Bílá stuha patří letos Mříčné a oranžová stuha Studenci.

Semilsko – V krajském kole soutěže Vesnice roku 2011 Libereckého kraje uspělo dokonce šest obcí ze Semilska. Ocenění převzali jejich zástupci ve čtvrtek odpoledne v Křižanech. Slavnostního aktu se účastnil i předseda Senátu ČR Přemysl Sobotka.

I když zlatou stuha, tedy nejvyšší vavřín, si letos vybojovala obec Křižany na Liberecku, dvě stuhu si

odvázeli představitelé hned dvou vesnic semilského regionu.

Obec Mříčná dostala bílou stuhu za činnost mládeže a Studenec oranžovou stuhu za spolupráci obce a zemědělského subjektu.

„Je pro nás všechny tady velkou ctí, že jsme získali jedno z nejvyšších ocenění, bílou stuhu, protože klání Vesnice roku 2011 bylo naší premiérou,“ komentovala úspěch starostka Mříčné Jana Holcová. Připomněla, že snahou lidí v obci je, aby žili co nejvíce společensky a do akcí zapojili nejen různé organizace, ale také mládež. „Pořádáme například poutě, výlovy rybníka, stopovanou, dřevosochání a podobně. Máme také altánek pro děti a na podzim se chystáme vybudovat dětské hřiště u školy,“

vyjmenovala příklady počinů v Mříčné Jana Holcová.

Radost doputovala též ke Studeneckým. I když ti žádnými nováčky v soutěži nejsou. V roce 2009 získala vesnice zelenou krajskou stuhu, z celostátního si odvezla rovněž zelenou a v soutěži vesnic na evropské úrovni se umístila na stříbrné pozici. „Tehdy jsme byli tak úspěšní hlavně v péči o zeleň a životní prostředí,“ připomněl starosta Jiří Ulvr a dodal, že ambicí obce je vyhrát. Letos Studenec zabojoval v oblasti spolupráce vesnice a zemědělského subjektu. „Konkrétně jde o spolupráci, kterou udržujeme s družstvem Zetka Strážník, a to v mnoha oblastech. Například při údržbě komunikací,“ doplnil starosta.

„Shodou okolností u nás zrovna dnes, tedy den po předání krajské stuhu, byla hned komise, která hodnotí obce v soutěži celostátní. Uvidíme, jak to dopadne, protože jsme do republikového finále postoupili,“ dodal v pátek starosta Studence Jiří Ulvr.

Jana Mudrová

Soutěž Vesnice roku 2011 – pokračování

Tímto medailovým oceněním jsme postoupili do celorepublikového finále v rámci všech krajů České republiky. Hned následující den 19. srpna 2011 nás čekala celostátní komise této soutěže, která se již specializovala na daná kritéria samotné „Oranžové stuhu“. Prezentaci jsme začali na obecním úřadu, dále jsme navštívili firmu „Řeznictví Nosek“, ZETKA Strážník a. s. a dvouhodinový čas vymezený pro tuto soutěž jsme zakončili v přilehlých prostorách ZŠ a MŠ Studenec.

Ještě jednou chci tímto poděkovat všem, kteří mi pomohli a vyšli vstříc. Můj

pocit po odjezdu komise byl takový, že jsme pro splnění daných kritérií této „stuhy“ udělali maximum a zbytek už záleží na hodnotitelích soutěže.

Jiří Ulvr, starosta

Soutěž Vesnice roku 2011 – finále

27. září 2011 proběhlo v budově Senátu Parlamentu České republiky celostátní vyhlášení třinácti krajských vítězů „Zelené stuhy“ a „Oranžové stuhy“ soutěže Vesnice roku 2011.

I když jsme se nestali celkovými vítězi této stuhy (jako tomu bylo v roce 2009 prostřednictvím „Zelené stuhy“), tak naše obec si mohla po dvou letech připomenout veliký úspěch v podobě ocenění, které přináší prestiž jak na krajské, tak i celostátní úrovni, ale i šek na čerpání dotace do výše **600 000 Kč**.

Tím je pro nás letošní ročník této soutěže uzavřený, zároveň už teď přemýšlím

o tom příštím, jelikož mým přáním je tuto soutěž v rámci Libereckého kraje jednou vyhrát.

Jiří Ulvr, starosta

Studeneč

kraj **Liberecký**

NUTS II **Severovýchod**

www stránky **www.studeneč.cz**

e-mail **obec@studeneč.cz**

počet obyvatel **1813**

rozloha obce **1686 ha**

MINISTERSTVO ZEMĚDĚLSTVÍ

uděluje mimořádné ocenění

za příkladnou spolupráci obce se zemědělským subjektem

obce

STUDENEČ

v kraji Libereckém

v rámci celostátního kola ocenění Oranžová stuha České republiky roku 2011
soutěže Vesnice roku 2011 v Programu obnovy venkova

Ing. Ivan Fialka
ministr zemědělství

Ocenění předával ministr zemědělství Ivan Fuksa, týden na to, v úterý 4. října 2011 byl z této funkce odvolán

Návštěva partnerské obce Zuberec

Na přelomu měsíců září a říjen k nám na víkend zavítala návštěva zastupitelů z naší partnerské obce Zuberec. Myslím, že jsme připravili takový program, který si naši hosté už delší dobu sami přáli. V sobotu dopoledne jsme navštívili novou MŠ, zabíjačku u orlovný, tím nej-očekávanějším byl ale především výstup na Sněžku, který se již několikrát odkládal buď z důvodu nepříznivého počasí, nebo špatného termínu návštěvy. Jsem moc rád, že počasí vydrželo i na tento víkend a podle slov

účastníků jsme nemohli mít příznivější podmínky a krásnější rozhled na naše nejvyšší hory. Kromě pracovních jednání jsme ještě stihli nedělní návštěvu firmy Rautis v Poniklé, kde se vyrábějí vánoční ozdoby. Při odpoledním loučení byla vidět na našich hostech spokojenost a vděčnost, která ukazovala na to, že se jim u nás líbilo.

Děkuji za pomoc všem, kteří mi s touto akcí pomohli.

Jiří Ulvr, starosta

„Pohoštění obecní polévkou“

Na tomto místě oslovujeme místní, ale i vzdálenější, kdo by měl zájem předvést své umění, ukázky či prodej určitého zboží v sobotu 3. prosince 2011 na této akci. Zájemci ať se přihlásí na OÚ ve Studenci do pátku 25. listopadu. Zajistíme bezplatný pronájem místa i zapůjčeného stánku.

Z jednání zastupitelstva obce

Třetího zasedání zastupitelstva obce, které se konalo 12. září, se zúčastnilo kromě 14 zastupitelů také 29 občanů.

Prvním bodem programu bylo projednání návrhů na prodej obecních pozemků (většinou v Zálesní Lhotě), jejichž seznam obsahoval 38 položek. Zastupitelé rozhodovali o prodeji a ceně pozemků podle návrhu připraveného radou obce a v souladu s pravidly stanovenými pro prodej obecních pozemků.

Schváleny byly dvě obecně závazné vyhlášky (č. 1/2011 a č. 2/2011) o poplatcích za odpady a za provoz hracích přístrojů. Obě vyhlášky formálně nahrazují starší vyhlášky, jejich věcný obsah se nemění.

Zastupitelé byli seznámeni s nabídkami firem na opravu střešní krytiny, okapů a žlabů na budově čp. 208 v Zálesní Lhotě (bývalá škola). Rada obce byla pověřena, aby po doplnění nabídek o cenu lešení vybrala firmu, která rekonstrukci provede.

Dalším bodem bylo vyřešení budoucnosti budovy ve Studenci čp. 5 (bývalá mateřská škola), zastupitelé k tomu mohou podávat své náměty.

Diskutovalo se také o zamýšlené přístavbě mateřské školy v Zálesní Lhotě, představen byl její konkrétní návrh. Nakonec se odsouhlasilo, že bude pokračovat příprava realizace ve zmenšené verzi oproti tomuto návrhu, a starosta byl pověřen dalším jednáním s hygienickou stanicí o možnostech využití současných prostor školky.

Dále zastupitelé schválili rozpočtové změny za rok 2011, navýšení kapacity ZŠ Studenec na 275 žáků a vyhověli žádosti o neuplatnění předkupního práva obcí na hospodu v Zálesní Lhotě. Starosta byl také pověřen podepsáním dopisu, který upozorňuje na současný diskriminační rozdíl příjmů na obyvatele mezi „nejchudšími“ a „nejbohatšími“ obcemi a který je adresovaný předsedovi vlády ČR.

V diskusi se paní Jandurová ptala na možnost zřízení přechodu pro chodce u zastávky na hlavní silnici v Zálesní Lhotě. Příslušnou žádost obec na odbor dopravy podala, ale nebyla úspěšná, jelikož silnice je příliš široká (ze stejného důvodu nebyl povolen ani přechod u obecního úřadu). Neúspěšná byla rovněž žádost o snížení rychlosti v tomto úseku s odůvodněním, že snížení na 60 km/hod je na silnici II. třídy dostatečné.

Pan Tauchman se ptal na rekonstrukci silnice ze Zálesní Lhoty do Martinic. Tato silnice je v majetku Krajské správy silnic LK, kterou obec na stav silnice soustavně upozorňuje, v poslední době prostřednictvím svazku obcí (Jilemnicko nebo Krkonoše).

Paní Rumlová se na dotaz na připomínku k jízdám dozvěděla, že je potřeba podat konkrétní žádost, kterou starosta projedná se zřizovatelem dopravy na jednání 20. září 2011.

Paní Tůmová se ptala na odstranění větví z pěšinky ze Lhoty do Martinic na nádraží. Protože se jedná o katastrální území Martinic, pan starosta přislíbil kontaktovat starostu z Martinic.

Pan starosta dále informoval o těchto záležitostech:

- Vítězem soutěže Vesnice roku 2011 se za Liberecký kraj stala obec Křižany, kde proběhlo 18. srpna slavnostní vyhlášení. Naše obec obsadila medailovou příčku získáním „Oranžové stuhy“ za spolupráci obce a zemědělského subjektu. Hned následující den navštívila Studenec celostátní komise této stuhy.
- Proběhla jednání s majiteli pozemků, kterých by se týkala plánovaná nová výstavba chodníků na třech místech obce.
- Na Krajském úřadě Libereckého kraje proběhlo 7. září další jednání týkající se rekonstrukce silnice Studenec – Horka u Staré Paky.
- Bude se dále jednat o možnosti nainstalování stacionárního radaru v naší obci. Zřizovatelem radaru může být pouze obec s rozšířenou působností, tedy Město Jilemnice.
- Ve dnech 30. 9. – 2. 10. navštíví naši obec zastupitelé partnerské obce Zuberec ze Slovenska.

Čtvrté zasedání následovalo o dva týdny později, 29. září, za účasti 11 zastupitelů. Hlavním bodem programu bylo schválení zadání změny č. 1 územního plánu Studenec.

V diskusi pan starosta informoval, že při celostátním vyhlášení soutěže Vesnice roku 2011 obec Studenec obdržela dotaci v hodnotě 600 000 Kč a že rada obce schválila, aby rekonstrukci střechy na budově čp. 208 v Zálesní Lhotě provedla firma Klempířství a pokrývačství Ott z Jilemnice.

Slavnosti ve farnosti

Poutě a posvícení, září 2011 – září 2012

- 11. 9. 2011 Studenec u Horek – posvícení, ke dni Jména Panny Marie
- 28. 9. 2011 středa – slavnost sv. Václava, mučedníka
- 9. 10. 2011 Čistá u Horek – posvícení, II. neděle v říjnu
- 9. 10. 2011 Roztoky u Jilemnice – posvícení – II. neděle v říjnu
- 16. 10. 2011 Zálesní Lhota – posvícení – zvané „císařské“
(tzv. německé, kolem svátku sv. Havla)
- 1. 11. 2011 úterý – slavnost Všech svatých

2. 11. 2011 Všech věrných zemřelých (dušičky)
8. 12. 2011 čtvrtek – Slavnost P. Marie Neposkvrněné
24. 12. 2011 sobota – Roztoky 22.00, Studenec 24.00 – půlnoční
25. 12. 2011 neděle – Boží hod vánoční
26. 12. 2011 pondělí – sv. Štěpána, prvomučedníka
31. 12. 2011 sobota – děkovná mše na konci roku, Roztoky 15.00, Studenec 17.00
1. 1. 2012 neděle – slavnost Matky Boží, Panny Marie, Nový rok
6. 1. 2012 pátek – slavnost Zjevení Páně, sv. Tří králů
22. 2. 2012 středa – Popeleční středa, začátek doby postní
19. 3. 2012 pondělí – slavnost sv. Josefa
26. 3. 2012 pondělí – slavnost Zvěstování Páně
1. 4. 2012 Květná neděle
5. 4. 2012 Zelený čtvrtek
6. 4. 2012 Velký pátek
7. 4. 2012 Vigilie Zmrtvýchvstání Páně
8. 4. 2012 Boží hod velikonoční – slavnost Zmrtvýchvstání Páně
9. 4. 2012 Pondělí velikonoční
6. 5. 2012 poutní slavnost Roztoky (3. 5. sv. Filipa a Jakuba, apoštolů)
podle tradice však I. neděle v květnu („po staru“)
20. 5. 2012 poutní slavnost Zálesní Lhota (16. 5. sv. Jan Nepomucký)
17. 5. 2012 slavnost Nanebevstoupení Páně
27. 5. 2012 Boží hod svatodušní
3. 6. 2012 slavnost Nejsvětější Trojice
7. 6. 2012 čtvrtek – slavnost Těla a Krve Páně – Zálesní Lhota
10. 6. 2012 Boží Tělo Studenec a Roztoky (9. 6. Čistá)
15. 6. 2012 pátek – Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova
24. 6. 2012 pouť Studenec – slavnost Narození sv. Jana Křtitele
29. 6. 2012 slavnost sv. Petra a Pavla, apoštolů
5. 7. 2012 čtvrtek – svátek sv. Cyrila a Metoděje, slovanských věrozvěstů
8. 7. 2012 pouť Čistá (podle 4. 7. – svátek sv. Prokopa, opata)
15. 8. 2012 slavnost Nanebevzetí Panny Marie
16. 9. 2012 posvícení Studenec (Jména Panny Marie)

Kolem 10. 7. 2012 tržnice Roztoky, přesunutí mše sv. na večerní čas. Změny časů bohoslužeb v Roztokách a Čisté korespondují s oficiální změnou času (18 h. letní čas, 17 h. zimní čas).

Studenecké putování

TJ Sokol Studenec a ZŠ a MŠ Studenec přivítal účastníky již na patnáctém Studeneckém putování, tentokrát s názvem Studenecké zemědělství.

Účastníkům při začátku putování dáváme několikastránkovou informaci s textem a fotografiemi. Zaznamenáváme si jména účastníků.

Pořadí	Téma putování	Datum	Osob
1.	Cesta Dolenskem a na Draha	28. 9. 2004	140
2.	Cesta Za výhledy na Horku a Kovaříkovu skálu	5. 3. 2005	68
3.	Cesta k Roubence i s turisty z Jilemnice	28. 9. 2005	106
4.	Okolo Studence s Janem Fejfarem (Kruhovka, továrna, nový Studenec)	18. 2. 2006	30
5.	Studenecké putování na hrad Levín	29. 9. 2006	68
6.	Studenecké putování do Zálesní Lhoty	1. 5. 2008	35
7.	Za historií školství a sportu	22. 9. 2007	46
8.	Za památnými stromy (průvodci žáci ZŠ)	1. 5. 2008	47
9.	Za významnými stavbami	28. 10. 2008	62
10.	Do zahrad a zahrádek šesti majitelů	6. 6. 2009	18
11.	Naučná stezka a arboretum u ZŠ Studenec	28. 9. 2009	44
12.	Za živnostmi ve Studenci v r. 1947	1. 5. 2010	27
13.	Nová MŠ a ZŠ a nové Zemědělské muzeum ve Studenci	28. 9. 2010	34
14.	Studenecké firmy v počtu osm	15. 5. 2011	30
15.	Zemědělství ve Studenci v r. 1947 a nyní	28. 9. 2011	41

Průměrně 53 osob

Vymyslet a připravit každé putování dá hodně práce. Bylo třeba prohlédnout místo a domluvit návštěvu, ať to bylo do Olešnice, Zálesní Lhoty, do osmi firem, do

šesti zahrad, do školy, do zemědělského muzea a do velkého zemědělského podniku. Většinou jsem se setkal s pochopením u oslovených. Věděl jsem, že pro ně naše návštěva vyvolá starosti, úklid a přípravu. Patří jim za to velké poděkování. Putovníci se dozvěděli mnoho nového a navštívili mnoho zajímavých míst. Přijal jsem i poděkování od některých putovníků. Vznikl tak soubor patnácti témat, které by bylo možno knižně využít. Tuto myšlenku mi řekla paní učitelka Vokřínková. Putování bylo pod hlavičkou Sokola a školy. Třeba odtud vzejde nějaký nápad. Nebo od OÚ Studenec, kterému jistě prospěla témata o památných stromech a o zahradách a zahrádkách při velkém celostátním i mezinárodním úspěchu se získáním Zelené stuhy za péči o zeleň a životní prostředí v obci. Nyní má Studenec úspěch v získání Oranžové stuhy za spolupráci obce se zemědělstvím a k tomu se téma našeho putování hodí a je využito. Občanská aktivita v těchto soutěžích je kladně hodnocena. Účastníci Putování vytvořili hlavní část veřejnosti při slavnosti vysazení Lípy samostatnosti a odhalení pamětní desky na podstavci pomníku T. G. Masaryka.

K dnešnímu putování. V napsané informaci o zemědělství v r. 1947 se dozvíte, že pole, louky a lesy obhospodařovali větší hospodáři, kteří jako potažnou sílu měli pár koní. Kromě nich hospodařili i chalupníci a ti měli potažnou sílu krávu. Jako zajímavost uvádím zimní pluhování silnic ještě za II. světové války. Do silničního pluhu byly zapřaženy tři páry koní. To byla podívaná!

Druhá zajímavost je ze současnosti. Ve Studenci Rovnáčově pan Ladislav Vydra patří k nejlepším oráčům v republice. Se svým párem koní v disciplině s obracím pluhem zvítězil při letošním setkání Koně v akci na pardubickém závodišti. V novinách byla připomenuta účast 530 koní z 10 států a motto celé akce byl výstižný a symbolický verš na postroji vítězného páru pana Vydry: „Krásné koně, slunka svít – radost je na světě žít.“

Po tomto úvodu u sokolovny jsme přešli do zemědělské firmy Zetka Strážník. Viděli jsme rozsáhlý chov skotu. Koně nahradily velké traktory. Putování jsme zakončili ve velkolomu na kámen. Mnoho zajímavého nám řekl ředitel podniku Ing. Pavel Jiran. Velký dík za umožnění prohlídky.

zapsal Pavel Zajíc

Informační list pro účastníky putování

Studenecké zemědělství

Středa 28. září 2011 – Pěší trasa (celkem 6 km) – Prezentace ve 13.30 před sokolovnou – Zahájení putování ve 14.00

Sokol Studenec se ZŠ a MŠ Studenec uspořádal patnácté Studenecké putování za zemědělstvím ve Studenci ve středu 28. září, a to ve 13.30 evidence účastníků a ve 14.00 začátek putování.

Zemědělství má svůj dlouhý vývoj. My bychom posoudili zemědělství v roce 1947, tedy v době malovýrobního soukromého hospodaření, a v roce 2011, kdy převažuje zemědělská velkovýroba.

V roce 1947 pracovalo v zemědělství velice mnoho lidí. Byli to jednak sedláci ve velkých hospodářstvích, kde tažnou silu představoval obyčejně pár koní, a potom chalupníci, kde tažnou silou byla kráva. Tito chalupníci mívali ještě druhé zaměstnání, a to byla práce v továrně, nebo domácí práce tkalcovská, nebo nějaké řemeslo, nebo obchod.

Orba na Horce

Sedláci kromě páru koní mívali tak osm kusů hovězího dobytka, a to telátka, jalovice a krávy a voly. V chlévě bývala i koza a prasata. Chalupníci mívali obyčejně dvě krávy a kozu.

V době sklizně sena a při sklizni obilí nebo brambor pomáhali další lidé, a to především příbuzní.

V katastru obce Studenec v r. 1947 bylo více polí než nyní. Pole byla v okolí původního malého Grosmanova lomu i v místech nynějšího rozsáhlého zemědělského podniku. Vedle vývěsních tabulí je plán Studence a zde je rozsah nynějšího zemědělského střediska a lomu dobře viditelný. Bylo i mnoho mezi ohraničujících sousední pole. Mezi poli bylo více cest. Hospodářství obyčejně mívala i les. Třeba práce s obilím měla své etapy. Všimneme si až posekání obilí, svázání obilí do snopů, postavení jednoho panáku z deseti nebo dvanácti snopů, odvezení snopů do stodoly a pozdější vymláčení obilí mlátičkou, svázání vymláčené slámy do objemných šit. Po vyrovnaných šitách před stodolou děti šikovně sjížděly. K vyčištění vymláčeného obilí od semen plevelů a zlomených zrn se používala čistička na obilí neboli „fofr“. Následovalo odvezení části obilí do mlýna na semletí na mouku nebo drcení obilí šrotovníkem na šrot pro krmení.

Připomenu i takovéto tehdejší využití trávy. Při silnici mezi Studencem a Horkami je levý příkop plochý a široký. Cestáři posekali narostlou trávu a tu usušili a nadělali veliké kupy sena a ty sami využili nebo prodali.

Hospodáře a chalupníky v roce 1947 mi vyjmenoval Jaroslav Jech, ročník 1940. Hospodářství Oty Šimka s jedním koněm při silnici do Bukoviny. Vedle sedlačiny byl vyhlášený řezník při domácích zabijačkách a znalec mariáše. Chalupa k řeznictví a hospodě Františka Erbena. Chalupa k textilní výrobě Oldřicha Tauchmana pod

školou. Ve světnici měli elektrické stavy. V sousedství chalupa Milošlava Kudra č. p. 4. Višňákova hospoda s chalupařením a potažnou kravskou silou. Na křižovatce chalupa s obchodem a pekařstvím Karla Boukala, nyní Maškovi. Chalupa a kolářství Karla Makovičky, nyní Kolářovi. Byl prvním výrobcem lyží ve Studenci. Nad silnicí sousedí tři

Jechův statek 1947 (dnes Junkovi)

velké statky. Hospodářství s párem koní Eduarda Grosmana s kovárnou. Pan Grosman koval koně a vykovával ostří nástrojů a nářadí. Byl náruživým myslivcem. Obětavě přikrmoval zvěř zvláště v zimě. Vyprávěl i neuvěřitelné myslivecké příběhy. Hospodářství s párem koní Jaroslava Jecha. Jechovi měli rozsáhlý chov až osmi prasnic a ročně odchovali až 120 selat. Hospodářství Josefa Junka s párem koní. ZŠ Studenec vydala v roce 2009 kalendář, a pokud jej vlastníte, můžete si prohlédnout toto hospodářství, jak vypadalo třeba v roce 1947. Chalupa pod silnicí Marie Tauchmanové, nyní Exnerovi. U silnice zde stála obecní váha. Chalupa Václava Čerovského (Na Bahně), nyní Noskovi. Hospodářství v louce u fotbalového hřiště s jedním koněm Oldřicha Tauchmana (Poltikovi), nyní Šemberovi. Hospodář-

Jechův statek

ství s jedním koněm Jana Pauera, nyní Kuchyně. Provozovali kontrolovaný chov slepic čistokrevného charakteru jednoho plemene. Produkovaná vejce byla využita ve velkých líhních. Mezi hoření a dolení silnicí hospodářství s párem koní Josefa Erbana, nyní truhlářství Albrechtovi. Narozené hříbě u Erbanů bylo ve filmu Boženy Šimkové-Plívové. Chalupa Gusty Kalenského se stodolou těsně u hoření silnice. Tahali s volem neboli bulíkem. Hotel Stadion u silnice s pozemky Josefa Kovaříka, nyní Krůfovi. Chalupa ke krámu a pekařství s jedním koněm Josefa Karáska, nyní řeznictví Nosek. Pan Karásek byl šikovný ochotník, a to herec a zpěvák. Před Špicí u autobusové zastávky chalupa Oldřicha Tomáše. Chalupa není využívána k bydlení, ale k hospodaření. Směrem

k Zálesní Lhotě chalupa Antonína Tomáše. Hospodářství Jana Šorma s jedním koněm nad Špicí, nyní Tomášovi. Chalupa Jana Háka, nyní Chrtkovi. V Rovnáčově chalupa Josefa Paulů, nyní zahradnictví. Menší hospodářství Františka Hamáčka, menší hospodářství s jedním koněm Jana Jemelky a menší hospodářství s jedním koněm Karla Kuříka. Chalupa Josefa Jebavého. Směrem k Roztokám v Americe, Čejkovicích ve skále chalupa Miloslava Štefana. Patřil mu pískovcový lom, ze

Samota v Čejkovicích

kterého pochází pískovcové kvádry na stavbu kostela v Zálesní Lhotě. V sousedství chalupa Františka Exnera a chalupa Václava Štilce. U továrny chalupa Josefa Jirana. Při dolení silnici hospodářství s párem koní Františka Štefana ve statku blízko Kruhovky. Ve Šraňku chalupa Josefa Hamáčka. Chalupa Josefa Jebavého, nyní Skrbkovi.

Chalupa Miroslava Martince. Větší chalupa Josefa Demla, nyní Mačkovi. Větší chalupa Karla Noska ve Dvoře směrem k Nouzovu. Tahal s volem. Chalupa Oldřicha Tomáše na Nouzově, chalupa Anežky Plecháčové. Pod Strání chalupa Cilky Tauchmanové-Erlebachové. Nad silnicí menší chalupa Karla Tauchmana a pod silnicí menší hospodářství Miloslava Vancla. Jeho sestra v domě provozovala menší krám. Na křižovatce u Lípy velké hospodářství s párem koní Josefa Jezdinského, dřívější sídlo studeneckého rychtáře. Blízko nad silnicí byl největší statek ve Studenci Františka Buchara (Vydrovo), nyní autodoprava Bartoňovi. Bývalý hospodář z existenčních důvodů spáchal sebevraždu. Při silnici ke Žďáru chalupa Josefa Tauchmana, krásně nabilena, velmi starobylá a vlastněná sestrou MUDr. Mühlové. Pod Jezdinskými u silnice chalupa Rudolfa Hendrycha s pohřební službou, nyní pan Stránský a tvorba figurek ze skla. Chalupa Václava Karáska pod Chocholkou blízko autodílny pana Synka. Celý objekt chátrá, není obydlený a zachovává si podobu zemědělského hospodářství. Historicky významná stavba. Chalupa Karla Štefana pod Hradiškem. Chalupa Jana Hendrycha, nyní výroba věnců. Chalupa Josefa Noska s chovem včel. Noskovi měli 25 až 30 úlů. Vyráběli si i voskové mezistěny do rámečků v úlu. Nad silnicí ke Žďáru menší hospodářství Antonína Mádleho a pod silnicí větší chalupa Oldřicha Hampla. Pan Hampl byl

dlouholetý předseda zemědělského družstva ve Studenci. Prosadil při výstavbě kravinů i solidní sociální zázemí pro pracovníky. S tím tehdejší plány výstavby nijak nepočítaly. Na Smitech větší chalupa Jana Tauchmana. U stavení mají sluneční kolektory na speciálním podstavci s možností natáčení ke slunci. Při

Štefanovo hospodářství Na Smitech

vrcholení silnice ke Žďáru chalupa Josefa Jandy. Ze žitné ručně mláčené slámy bez klasů dělali došky a pokládali i střechy. Poskytoval služby při prodeji secích a žacích strojů a odstředivek na mléko. Blízko bývalého fotbalového hřiště na Smitech je větší chalupa Josefa Junka. Měl chov asi tří prasnic a prodával selata. Pěstoval i rané brambory a prodával jejich sadbu. Naproti chalupa Jaroslava Jezdinského, nyní autoškola pana Kudra. Odlehleji je hospodářství s párem koní Josefa Štefana. Hospodaří stále samostatně. Mají bachyni divokého prasete s pěti většími selaty, ve voliěře mají pávy a bažanty. Chtějí mít i jeleny. Byl zde vodní

Tomášův statek

mlyn a jeho náhon s vodou hostí divoké kachny. Pan Štefan byl dlouholetý myslivecký hospodář. Na Kubikovsku chalupa Bohouše Bachtíka a v sousedství chalupa Josefa Kudra, velkého faktora textilu. Na konci řady domů bydlí Karáskovi. Ve výběhu mají dva středně těžké koně, a to valacha a klisnu. Při setkání Soused roku rodiče přivedou děti na projížďku. Podobně i u proje-

ktivních dní školy. Koně plní rekreačně rehabilitační funkci.

Chalupa Josefa Ducháčka vedle hospody u Kulhánků, svobodný mládenec s veselou náladou, silným motocyklem, placatou čepicí, vlajícím šálem, pumpkami a kostkovanými podkolenkami. Naproti chalupa Engelberta Pavlíčka, v sousedství chalupa zedníka Josefa Buchara, nyní Votočkovi, a chalupa Josefa Paulů. Nad silnicí hospodářství s párem koní Jaroslava Tomáše (stále hospodaří samostatně) a hospo-

dářství a jedním koněm Antonína Kočárka. Chalupa Karla Štefana, nyní v ní hospodaří Hákoví a ti mají ve výběhu jednoho koně. Děti s rodiči nebo s paní učitelkou jej obdivují. Chalupa Josefa Knapa, nyní Grofovi. Pan Knap pomohl při potížích s elektřinou. Chalupa Josefa Šulce, zedníka, nyní truhlářství Marka Šulce. Blízko chalupa Miloslava Jezdinského, kde bydlel František Exner. Exnerovi měli velkou mlátičku na obilí a umožnili zájemcům vymlátit si obilí.

V závěru uvádím, že rok 1947 byl katastrofálně suchý. Většina studní úplně vyschla. Voda pro dobytek se musela dovážet třeba od Džberu, studně blízko Bourových. Výnosy zemědělských plodin byly velmi nízké.

Miroslav Jezdinský, ročník 1927, mi pověděl o zimním pluhování silnic. Trasy: ze Studence přes Bukovinu do Dolní Kalné a stejnou cestou zpět, ze Studence od Špice na Horka a zpět. Pluhování dolní silnice ve Studenci. Pluh býval u Erbanů naproti zámku. Vedoucí pár koní byl pana Šubrtů z Bukoviny. Další páry koní byly od Grosmanů, Jechů, Junků a Jezdinských od Lípy. Přední část pluhu byla pevná. Druhá polovina postranních křídel se dala rozevřít nebo sevřít. Pokud proti pluhu jelo auto, musela se sevřít pohyblivá část křídel. Pevná část pluhu měla voj pro jeden pár koní. Další páry táhly pomocí silného řetězu. Obvykle zapřahali tři páry. Protahování se provádělo ještě za druhé světové války. Vidět pluhování byl zážitek.

Koně jsou v akci i v současnosti na akci na pardubickém závodistišti (530 koní z 10 zemí). V rámci této mimořádné, jedinečné a největší akce v ČR o koních a lidech zazářil ve své disciplíně Ladislav Vydra ze Studence Rovnáčova. Stal se nejlepším oráčem s obracécím pluhem. Pár jeho koní tvoří Sára, ryzka českomoravského belgika, a stejně zbarvený nordický valach Šimon. Rozhodčí hodnotí postroj koní, oblečení oráče,

Ladislav Vydra vyhrál oráčskou Cenu společnosti Profi Press se spřežením ve složení Sára – Šimon Foto Lucie Hladová

Ladislav Vydra v Pardubicích

chování koní při orbě a kvalitu orání. Symbolický pro tuto celou akci byl verš na postroji vítězného páru pana Vydry: Krásné koně, slunka svit – radost je na světě být. Kromě této jedinečné akce se pan Vydra účastnil již devíti mistrovství ČR v orbě a cení si nejvíce vítězství z Hustopeče na Moravě i pro výstižné a velice zasvěcené hodnocení zkušených rozhodčích. Velice si váží i vítězství v Suchdole u Prahy s osobní gratulací a podepsaným diplomem od ministra zemědělství Rakouska.

Po Únoru 1948 začíná snaha státu řízeného komunisty zlikvidovat drobné živnostníky a také združstevnit zemědělce. Bylo to tvrdé mocenské násilí. O procesu mám řadu poznatků. Nebudu je komentovat. Výsledkem je velkovýrobní zemědělství. Uvedu několik poznatků z novin. Výkyvy počasí, které nejvíce ohrožují podnikání pod širým nebem, budou ještě intenzivnější. Poslední dva roky měly nejhorší následky za posledních dvacet let. Klesla živočišná výroba. Její roční výkon se propadl za dvacet let téměř na polovinu. Stavby krav se snížily z 1,2 milionu kusů na 550 tisíc, tedy o 650 tisíc. S tím souvisí i méně mléka za 4,9 milionů litrů na 2,7 milionů litrů, ale dojivost od každé jediné dojnice vzrostla o 80 %. Prasat před dvaceti lety bylo chováno 4,6 milionů kusů, loni 1,9 milionů kusů. Cena řepky vzrostla trojnásobně. Výhodné jsou i ceny obilí. Osetých ploch je o čtvrtinu méně než v r. 1989. Pěstování brambor je na ústupu a pole opouští i cukrovka. Zemědělci je v Česku zhruba 130 tisíc.

Současné zemědělství ve Studenci vnímáme přes ohromné traktory, které mají připojené velké voznice nebo velmi objemné samosběrné vozy a jindy šikovně zdvižené a složené závěsné nářadí.

Se zájmem očekáváme aktuální poznatky o zemědělství ve Studenci.

*zapsal Pavel Zajíc a pomohli mu Jaroslav Jech,
Marta Junková, Karel Štefan, Věroslav Nosek, Miroslav Jezdinský*

Základní informace o firmě ZETKA Strážník a. s.

ZETKA Strážník a. s. je zemědělskou firmou, která převzala hospodářské aktivity od svého zakladatele, Zemědělského družstva Studenec. Zemědělské družstvo Studenec bylo právním nástupcem JZD Studenec, družstva vzniklého v období kolektivizace, v roce 1953. Brzy po vzniku družstva bylo započato s budováním střediska ve Studenci, do kterého byl soustředován dobytek z jednotlivých hospodářství. Postupně došlo ke sloučení nejprve s JZD Martinice a poté i s JZD Zálesní Lhota. Vše se dělo pod taktovkou KSČ. Postupem času přišly i nezemědělské aktivity. Družstvo mělo poměrně velkou stavební skupinu, v roce 1976 byla ve spolupráci s JZD Sedmihorky na místě malého Grosmanova lomu zahájena činnost lomu s průmyslovou těžbou kamene, v několika domácích dílnách byla pod hlavičkou JZD zahájena výroba slaměných korpusů pro věnce a byly provozovány i další aktivity.

Brzy po sametové revoluci byl zahájen proces transformace, byly schváleny transformační zákony, na základě kterých musela JZD ocenit svůj veškerý majetek, podle daného klíče jej rozdělit mezi oprávněné osoby a ty pak musely rozhodnout o dalším způsobu hospodaření. Z JZD Studenec odešlo několik osob soukromě

hospodařit, těm byl jejich majetkový podíl vydán v dohodnuté struktuře, zbytek oprávněných osob rozhodl o vzniku Zemědělského družstva Studenec a pronajal mu své majetkové podíly. Družstvo pokračovalo prakticky ve všech činnostech JZD, postupně však byly nezemědělské aktivity omezeny pouze na provoz lomu. V letech 1994–1996 byla provedena rekonstrukce střediska v Zálesní Lhotě, byly tam přestavěny staré kraviny na moderní technologii, volné ustájení krav s dojením na dojírně, ve středisku Studenec byla z kooperační sušičky píce vybudována posklizňová linka s výrobnou krmných směsí a docházelo k dalším změnám. Celé toto období bylo poznamenáno rozsáhlým poklesem zemědělské produkce, snižováním tržeb, zvyšováním nákladů a v podstatě se hrálo o přežití. Určitý zlom nastal v roce 2001.

Zetka Strážník

V roce 2000 členové ZD Studenec schválili návrh vedení družstva založit akciovou společností a převést do ní své veškeré aktivity. Pro novou firmu byl zvolen název ZETKA – název charakterizuje dvě hlavní činnosti firmy – zemědělství a těžbu kamene, druhé jméno Strážník bylo zvoleno z toho důvodu, že je to jméno kopce mezi Studencem a Zálesní Lhotou, a má tak symbolizovat spojení těchto dvou vesnic do jednoho hospodářského celku. Vznik nového celku nezatíženého problémy transformace umožnil rozvoj investiční činnosti. Firma začala nakupovat nové výkonné stroje, proběhly i stavební investice, v Zálesní Lhotě byla vybudována nová centrální jímka a silážní žlab, ve Studenci bylo zrekonstruováno sídlo firmy, vybudována centrální jímka a několik drobnějších investic.

Dalším velkým mezníkem byl rok 2004, vstup ČR do EU. České zemědělství bylo podrobena režimu Společné zemědělské politiky EU, na jedné straně to

přineslo stabilizaci příjmů zemědělců ve formě dotací (díky dotacím mohly být realizovány i shora zmíněné stavby), na druhé straně celou řadu administrativních omezení, předpisů, povinností a především byrokracie. V rámci Evropy je celý sektor zemědělství dotacemi silně deformován a přesto, že se deklaruje, že SZP je jednotná, mají staré země EU 12 stále výsadní postavení a jejich produkce potravin zaplavuje zbytek Evropy. Tomu odpovídá i stále se zmenšující rozměr českého zemědělství. Z exportní země jsme se stali zemí importní, soběstační jsme již pouze ve výrobě obilí.

V současné době firma ZETKA Strážník hospodaří v katastrech Studenec, Rovnáčov, Zálesní Lhota, Čistá u Horek, Bukovina, Levínská Olešnice, Žďár, Martinice, Jilemnice a Roztoky na 1058 ha zemědělské půdy, z toho 486 ha je orná, 572 louky a pastviny (TTP). Průměrná nadmořská výška je cca 500 m n. mořem. Téměř veškerá půda (cca 90 %) je pronajata, především od akcionářů. Firma zaměstnává 59 zaměstnanců, tržby v roce 2010 činily 59 mil. Kč a bylo dosaženo zisku 4 mil. Kč. Hlavními obory činnosti jsou rostlinná a živočišná výroba a v nezemědělské oblasti těžba kamene.

Nejdůležitějším úkolem rostlinné výroby je výroba krmení pro skot. Stěžejním krmivem je travní senáž a kukuřičná siláž. Seno se vyrábí pouze okrajově a slouží především jako zdroj vlákniny. Na orné půdě se pěstují obiloviny na výrobu krmných směsí pro dobytek, část obilí je určena k prodeji. Pěstuje se pšenice, ječmen, triticales, sladovnický ječmen a řepka. Jsme hlavním dodavatelem sladovnického ječmene pro pivovar Nová Paka, ostatní tržní rostlinná produkce je prodávána převážně prostřednictvím obchodníků. Firma má vlastní výrobu krmných směsí.

V živočišné výrobě je hlavním oborem chov skotu a výroba mléka. Celkový počet dojených krav se pohybuje mezi 410 až 430 kusy. K tomu se chovají ještě telata a jalovice, celkem téměř 900 ks skotu českého červenostrakatého plemene s kombinovanou užitkovostí. Máme uzavřený obrat stáda. Krávy se chovají ve dvou střediscích, ve Studenci a v Zálesní Lhotě. V Zálesní Lhotě je 250 dojených krav na volném ustájení, ve Studenci 115 ve vazné stáji s dojením na stání, suchostojné krávy jsou na pastvině ve Studenci. Mladý skot je ustájen ve Studenci. Mléčná užitkovost v roce 2010 klesla o 400 litrů v důsledku horší kvality objemného krmení na 5 800 litrů mléka na krávu a laktaci při průměrném obsahu bílkoviny 3,38 % a tuku 4,04 %. Veškeré vyrobené mléko bylo donedávna prodáváno do mlékárny Müller v Německu, od července letošního roku je to mlékárna Pragolaktos patřící do koncernu Müller. Průměrná realizační cena v roce 2010 byla 7,60 Kč za litr, letos dosahujeme ceny kolem 8,2 Kč/l. V letošním roce jsme také vyrovnali pokles užitkovosti a ještě ji oproti roku 2009 navýšime.

Významným doplňkem zemědělské činnosti je provoz lomu. Lom s průmyslovým způsobem těžby je v lokalitě Studenec v provozu od roku 1976. Těží se stavební kámen nižší kvality – melafyr. Používá se hlavně jako záhozový kámen na stavbách, dále na méně ušlechtilé komunikace, odstavné plochy a polní cesty. Lom je také významnou lokalitou s nálezem polodrahokamů – achátů a různých forem křemenů, dále je možné nalézt různé sloučeniny mědi a vzácně dokonce krystalickou měď. Předpokládaná doba provozu lomu je do vyčerpání zásob, zhruba do roku 2040. Poté by na lokalitě mělo být dle plánu rekultivace přírodní jezero lemované pásem smíšeného lesa. V severní části lomu, kde už se nepočítá s žádným postupem, už rekultivační práce byly zahájeny.

Ing. Pavel Jiran

Základní škola a Mateřská škola Studenec

Vítáme Vás ve školním roce 2011/2012

1. září jsme opět zahájili nový školní rok 2011/2012, kdy do 13 tříd naší ZŠ nastoupilo 266 žáků ze Studence a okolních obcí.

Vše začalo uvítáním našich nejmenších žáčků prvňáčků, kterých se letos sešlo 40, a jejich třídních učitelek Mgr. Pavly Fišarové a Mgr. Petry Pelikánové a 11 nových žáků z ostatních ročníků.

Máme rádi pohádky, proto jsme se tentokrát pro změnu nechali inspirovat příběhem kouzelného sluchátka z dílny pana Macourka, které vlastní dva školáci, Mach a Šebestová.

Vítání se ujaly tradičně obě deváté třídy, za 9. A Vladka Holečková alias Šebestová a za 9. B Martin Kuřík alias Mach. Společnými silami byla složena a nazpívána píseň „My jsme velká devítka“ s hudebním doprovodem Áni Pekárkové.

Prvňáčkům zůstane na památku šerpa, pamětní list, moderní typ sluchátka... snad též kouzelného (reklamace nevyřizujeme... děkujeme) a text písničky si vylepí ve své třídě. Doufáme, že v paměti jim také tento den zůstane jako slunečný, veselý a plný očekávání, z našeho pohledu určitě také vydařený.

Nemalou zásluhu na tom má i pan Vaniček, ochotný tatínek, který nám akci ozvučil a patří mu náš dík. Šebestová mu rozhodně nezůstala nic dlužná a na oplátku by mu bývala nechala ještě rok malého Vanička ve školce... no prostě kouzlo se někdy nepovede, ale bereme to sportovně a Vy všichni jistě také.

Děk za návštěvu a zájem o naši školu patří také panu Ulvrovi a panu Bourovi.

Devátáci přejí tímto všem školákům a učitelskému sboru úspěšný a radostný školní rok.

Do 1. A nastoupili:

Bartoňová Iveta	Studeneč	Ježková Karolína	Bukovina u Čisté
Čapek Aleš	Studeneč	Němcová Magdaléna	Studeneč
Exnerová Pavla	Studeneč	Olosová Eliška	Borovnice
Hanušová Markéta	Horka u St. Paky	Plecháč Daniel	Čistá u Horek
Horáček Jakub	Studeneč	Šulcová Bára	Studeneč
Horáček Václav	Studeneč	Víater Ondřej	Nedaříž
Hubálovský Roman	Čistá u Horek	Vondrák Zdeněk	Horka u St. Paky
Huřťáková Karolína	Studeneč	Votočková Pavlína	Studeneč
Imlauf Tomáš	Dolní Kalná	Votočková Tereza	Studeneč
Janhuba Jiří	Bukovina u Čisté		

Do 1. B nastoupili:

Berger Ondřej	Studeneč	Mečř Daniel	Studeneč
Doubek Dominik	Zálesní Lhota	Mečř Vojtěch	Zálesní Lhota
Gulík Jan	Zálesní Lhota	Pekárková Lucie	Studeneč
Gulíková Martina	Zálesní Lhota	Štefan Jan	Studeneč
Horáčková Helena	Studeneč	Štefanová Markéta	Studeneč
Hrubá Vendula	Studeneč	Šulc Daniel	Studeneč
Chrastová Magdaléna	Studeneč	Tauchmanová Michaela	Zálesní Lhota
Kovářová Ester	Studeneč	Vaniček Ondřej	Studeneč
Krebs Daniel	Studeneč	Volf Kryštof	Zálesní Lhota
Kuřík Matouš	Studeneč	Vrbata Adam	Studeneč
Link Radim	Studeneč		

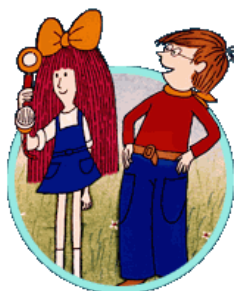

Text písně:**Prvňáčci 2011** (melodie „My jsme žáci 3. B“ – Mach a Šebestová)

*Vítáme vás dětičky
tatkové i matičky
přišli jste mezi nás
na školu je pravý čas.*

*My jsme velká devítka
chytrý jsme jak pravítka
a milujem učení
bez učení nic není
to si pište vážení.*

*Pro prvňáčky škola hrou
a to formou zábavnou
umět číst a rozumět, psát písmenka a malovat, počítat a kozu přeskočit
a taky zpívat zvesela...
zvesela jako my
celý rok je před námi.*

Děti, pozor silnice

Ve dnech 22. a 29. září se opět prvňáčci ze Základní školy Studenec účastnili projektu Děti, pozor silnice. Jak již název napovídá, jednalo se o dopravní výchovu v teorii i praxi. Žáci byli interaktivní formou seznámeni se základními pravidly

silničního provozu, poznávali dopravní značky a osvojovali si správné chování na silnici při cestě do školy. Sdělili jsme si, jak má vypadat správně vybavené jízdní kolo, a uplatnili jsme své nabyté vědomo-

sti na dopravním hřišti v Košťálově. Celým blokem nás doprovázeli ochotní pracovníci Policie ČR v Semilech, učení proběhlo zábavnou formou, nechyběly písničky a ani legrace. Všichni si odnesli spoustu zážitků a hlavně vědomí,

že na silnici se musíme chovat opatrně a s rozvahou.

*za I. A. a I.B zapsala Mgr. Petra Pelikánová
foto: Mgr. Pavla Fišarová*

„Bud’me tým 2011“

Ve středu 7. září to byl přesně týden, co jsme v letošním školním roce usedli po prázdninách do školních lavic. Pro žáky šestého ročníku to byl trochu zvláštní týden. Ve škole už všichni mnohokrát byli, ale v tomto školním roce je čekala spousta změn... Nejen nová třída, noví vyučující, ale především nový kolektiv...

A právě proto jsme se ve středeční podvečer sešli. Naším cílem bylo zamyslet se právě nad vznikajícím kolektivem. Jaký kolektiv bychom vlastně chtěli? Měla by v něm fungovat nějaká pravidla? Co můžeme udělat každý z nás? Záleží na chování a přístupu každého? Takové a podobné otázky se nám honily hlavou. Trochu jsme o nich diskutovali a vlastně jsem se shodli na tom, že by se všem líbilo mít kolektiv, který funguje. Kde je dostatek sil pro spolupráci, ale zároveň místo pro názor každého jedince. Uvědomili jsme si, jak důležitá je vzájemná důvěra a jak moc potřebujeme umět naslouchat ostatním...

Na základě těchto myšlenek jsme se rozhodli začít... začít vytvářet kolektiv, kde bude dobře každému jedinci. Pomocí různých sociálních a komunikačních her a technik jsme se snažili ukázat své nejlepší stránky, naslouchat ostatním, poznávat je, snažit se je pochopit a hlavně je respektovat. Snad se nám to podařilo... Po

„probdělé noci“ (ve které jsme se snažili více či méně spát ve škole) jsme se ráno snažili pokračovat ve smysluplné práci. Celé dopoledne jsme nadále pilně pracovali a budovali fungující vztahy...

Připravený program končil anonymním hodnocením. To už je dnes zpracované.

Na základě jeho výsledků si dovoluji tvrdit, že projekt plně splnil své cíle. Hodnocení bylo od účastníků velice pozitivní a plně chvály. Moc mě těší, že se celá třída shodla v těch nejdůležitějších věcech. Celých sto procent se přiklonilo ke stejným názorům. A to nejen, že se program líbil, ale především i na skutečnosti, že měl nějaký smysl. Všichni poukazují na to, že si

uvědomili něco nejen o kolektivu jako takovém, ale především i sami o sobě... A to je nesmírně důležité. Fungující vztahy totiž vždy začínají u každého z nás...

Mgr. Z. Weissová

Tma přede mnou

20. září vyrazila čtvrtá a šestá třída na smyslovou výstavu Tma přede mnou do Vrchlabí. Výstavu pořádal KRNAP a byla moc pěkně připravená. Návštěvníci výstavy si se zavazanýma očima osahali přírodu, aby si na vlastní kůži vyzkoušeli aspoň na chvíli život slepců. Ve skupinkách zkoušeli například přiřazovat různé druhy jablek a hrušek do dvojic podle tvarů nebo chutí. Prošli si přírodní stezkou, která byla vyznačená jehličnatými větvičkami, kde museli žáci sledovat jeden druh jehličnanu, který je dovedl do cíle. V druhé části výstavy si žáci prošli „bosky“ stezku, ve které hmatem poznávali, po čem zrovna šlapou – na příklad po šiškách, kartonech, kůře nebo kamínkách. Stezka měla u žáků velký úspěch.

Kromě ohmatávání přírody jsme se zúčastnili zajímavé besedy se slepou paní, která nám ukázala všelijaké „vychytávky“ pro slepce a vysvětlila nám, jak fungují. Největší úspěch měl přístroj na rozeznávání barev. A ještě jsme stihli v muzeu projít expozici Kámen a život i s aktuální výstavou o lese, kde jsme si mohli pohladit kožešinky různých lesních zvířat.

Horem pádem vodopádem

Horem pádem vodopádem je program organizace Čmelák, kterého se zúčastnily obě naše deváté třídy 22. září. Na cestu do Josefova dolu jsme se vydali v 7.45 od školy. Asi hodinu na to jsme se sešli s našimi průvodci, ti pro nás měli připravené pracovní listy a různé úkoly s tematikou vody a lesa. Procházka k vodopádům Jedlová byla

moc příjemná, když nás cestou hřálo podzimní sluníčko. A nakonec nás zahřála i pochvala pro devátáky od našich průvodců za slušné chování a za vědomosti.

Mgr. Veronika Adolfová

Den s Kráčmerou... aneb seznamte se s projektem

Vzduchoplavec Kráčmera

Dne 21. 10. 2011 deváté třídy organizovaly projektový den pro své spolužáky.

V rámci projektu, který na naši škole pokračuje již druhým školním rokem, bylo úkolem pro jeho účastníky seznámit celou školu s výsledky své práce a také s tím, o co vlastně šlo.

Pro oba stupně jsme pro základní informace zvolili formu besedy, kde se žáci seznámili s legendou o Kráčmerovi, vysvětlili jsme jim, že úkolem pro nás bylo posbírat nějaké informace o Studenci a okolí sto let staré, pohovořit s pamětníky, prohlédnout si archivní dokumenty a snímky, vytvořit Kráčmerův deník, podle kterého pravnuke vzduchoplavce navštěvuje v současné době různá místa naší vlasti, vytvořit podklady pro scénář k filmu, který natočila ČT, doporučit herce, kteří si ve filmu zahrají, napsat scénář k našemu filmu a natočit ho, připravit materiál pro výstavu, která bude v červnu 2012 v Praze a které se zúčastní školy z celé ČR. Podářilo se také složit, nahrát a nazpívat tzv. „Kračmerovskou hymnu“ a ještě vzniká „reklama“, která bude věnována jednomu z lektorů, kteří k nám dojížděli na tzv. workshopy – neboli pracovní dílny, kde jsme se například učili stříhat film a mnoho jiných věcí. V rámci besedy jsme ukázali nějaké „momentky“ z natáčení i průběhu projektu, prozradili některé nesnáze, se kterými jsme se potýkali (jako například „zakletá kamera“) a vyvrcholením byl náš vlastní 13minutový film pod

názvem „Jak se neztratit“. Hlavním tématem pro metodické zpracování učební pomůcky pro 4. ročník, která vznikne, je totiž „orientace“, a to z různých úhlů pohledu.

Po besedách následoval program pro jednotlivé třídy, který měli devátáci připravený (dvojice žáků na jednu třídu, s pomocníky u vyšších ročníků). U každé třídy se pochopitelně vyskytoval i vyučující, který měl za úkol minimálně zasahovat a v závěru zhodnotit práci devátáků. Hlavním tématem pro jakoukoliv činnost byla **komunikace mezi lidmi**, což je pojem, který v běžném životě nás všech někdy činí nemalé obtíže.

Tak například ti nejmenší malovali obrázky a následně vysvětlovali, proč si motiv vybrali.

Ti starší tvořili balón přání, která by podle nich možná mohla splnit „obec“, takže výrobek putoval na obecní úřad a pan starosta byl tak laskav, že ho všem představil a ještě obstaral foto na památku.

Slavné rodáky ze Studence a okolí si žáci představili pomocí slohových prací, vybrali si jméno a psali životní příběh tak, jak si myslí, že ho osobnost prožila. Porovnávání se skutečným životopisem bylo úsměvné.

Orientační běh po naší naučné stezce byl tentokrát obtížný, protože jeden z dvojice soutěžících měl zavázané oči, běh i plnění úkolů na stanovištích prováděl podle „navigace“ kamaráda, který ho směl řídit jen slovně. Rychlý úsudek a vyjadřování dělalo dětem docela problémy, alespoň víme, kde co vylepšit.

Devátáci měli za úkol nejen připravit program pro danou třídu, ale také vše vyhodnotit, dokumentovat a jako celek zpracovat. Odměnou za vykonanou práci byl určitě potlesk a úsměv na rtu u spolužáků, když zhlédli film a broukali si naši hymnu.

Den s Kráčmerou si každý užil po svém, někteří se snažili více, jiní se příště o totéž pokusí. Ještě nás čeká výstava, která se teprve tvoří v grafickém studiu na základě našich materiálů (panely přivezou hotové z Prahy) a to my nemůžeme nijak uspišit. Omlouváme se za zdržení, protože v plánu byla výstava již v září, nyní to vypadá na prosinec... že by dárek?

Film, který natočila ČT, je hotov, budeme Vás včas informovat, kdy půjde do vysílání.

Náš projekt se dostal do závěrečné fáze a nezbyvá tedy než maličko zhodnotit, zda měl pro žáky a školu nějaký význam. V první řadě bych ráda zmínila skutečnost, že pojem „projektové vyučování“ vnímá naše veřejnost většinou jako „že se děti ten den neučí“.

Vychází to nejspíš ze špatné informovanosti nebo ze špatného výkladu. Ano, je pravda, že v projektový den se děti neučí podle pevného rozvrhu a většinou ani nesedí s učebnicí v lavici, ale to nemusí znamenat, že se nic neučí a nenaučí.

Projektové vyučování dává prostor pro praktickou výuku, poznávání některých jevů tzv. „za pochodu“, děti pracují ve skupinách a jsou donuceny spolu komunikovat a vycházet, plánovat, dokončit realizaci něčeho v určeném časovém úseku, hodnotit svou práci, ocenit práci druhých, respektovat se. To jistě není všechno a už teď vnímáte, že toho není zrovna málo. Jen výčet několika z těchto dovedností Vašeho potomka připraví minimálně třeba na změnu kolektivu školního nebo pracovního, prostě „do života“... Pochopitelně, že tento způsob výuky není možné absolvovat neustále a běžně, protože příprava projektů je velice náročná časově, někdy i technicky a organizačně, a vždy není rozhodně ve všem pozitivní, to si nalhávat nemusíme. Je to ale „moderní“ způsob výuky, který zkouší školy v celé ČR, a pokud chceme našim dětem dopřát, aby se ve světě neztratily, musíme si na „novinkách“ vždy najít ten důvod, kvůli kterému stojí za to se učit trochu jinak.

Projekt Vzduchoplavec Kráčmera například školu pěkně reprezentoval. Lektori ocenili zejména snahu o vylepšení okolí školy i jejího vybavení, moderní přístup k výuce, zájem o realizaci projektů. Pochválili naše děti za čtení s přednesem a herecké výkony při improvizaci textů. Dále ocenili zájem učitelského sboru o další vzdělávání. V rámci tohoto projektu všichni vyučující absolvovali několik lekcí zaměřených na výukové metody, zejména v oblasti zlepšení čtenářské gramotnosti.

Pro žáky, kteří se aktivně zapojili, byl projekt v jistých ohledech také přínosný. Kromě toho, že se zde někteří naplno realizovali v oblasti svých zájmů, měli také možnost setkat se s lidskou nespolehlivostí, která práci komplikuje, a je potom zapotřebí vynaložit větší úsilí, aby se věci daly do pořádku.

Workshopy byly vedeny zajímavě, zábavně, tvořivě, především někým jiným než známým učitelem. Došlo tedy i k seznamování s novými lidmi, předvádění se, v tom dobrém smyslu slova. Děti se navíc seznámily s „hereckým řemeslem“, s prací kameramana, střihače, zvukaře, produkční aj. Viděly na vlastní oči práci televizního štábu při natáčení a některé filmové triky. Ve svém kolektivu se převážně bavily, při výběru herců se dokonce podporovaly a zážitky z natáčení vlastního filmu budou jistě patřit k těm veselým školním historkám.

S dětmi jsme se shodli na tom, že bychom si projekt dokázali představit intenzivnější a chtěli bychom ho zvládnout rychleji. Vlivem různých okolností se nám to nechtěně protáhlo, z osmáků se stali ti nejstarší žáci na škole a s vidinou přijímacích zkoušek, přípravy divadelního představení a jiných akcí školních či soukromých je toho na jednoho -náctiletého až dost... Po výstavě, na kterou bude veřejnost pozvaná, a po odvysílání filmu si ale budeme moci říct, že jsme to snad zvládli „bez ztráty desítky“.

Děkujeme tímto především vedení naší školy za to, že nám projekt umožnilo a vyšlo nám ve všech ohledech vsříct.

Děkuji všem aktivním účastníkům projektu, kteří měli chuť se učit a poznávat nové věci.

Děkuji svým spolupracovníkům, že nechali Kráčmeru „přistát ve své třídě“ a tím nám umožnili splnit jeden z Kráčmerovských úkolů.

Děkujeme panu Petru Mikšíčkovi, že legendu vymyslel, protože myšlenka to vůbec špatná není, fandíme celému jeho týmu, protože díky Kráčmerovi už víme, že nějakou myšlenku zrealizovat není vůbec jednoduché.

Kdo nic nedělá, nic nepokazí... a to není našťěstí náš případ...

Vše o projektu najdete na www.kracmera.cz.

S pozdravem koordinátorka projektu Mgr. Romana Macháčová

Závody v přespolním běhu na Hraběnce

6. 10. 2011 se za hezkého podzimního počasí uskutečnil závod v přespolním běhu na Hraběnce.

Ze studenecké školy se zúčastnila necelá dvacítká závodníků a závodnic. Ti nejmladší – třetíáci, čtvrtáci a páťáci – si vyzkoušeli běh v jilemnických lesích poprvé, ale tvrdili, že rozhodně ne naposled. Pochvalu za odvahu poměřit svoje síly se spolužáky ze sportovních tříd si zaslouží určitě všichni. Nejlépe si vedla v jednotlivcích Renata Trejbalová

z 5. třídy. Družstva nejmladších dívek a chlapců byla odměněna na stupních vítězů diplomy a sušenkami.

Výsledky:

Nejmladší žáci:

6. Šír Pavel
7. Štefan Vít
10. Synek Vladislav
11. Ježek Jiří

Nejmladší žákyně:

3. Trejbalová Renata
5. Bergerová Magda
11. Kejmarová Jana
12. Chrástová Tereza
13. Hamáčková Eliška
14. Hrnčířová Magda
15. Kadavá Natálie
17. Efenberková Andrea

Starší žáci:

14. Srna Jaroslav
20. Kulhánek David
25. Svrček Patrik

Mladší žákyně:

11. Zahradníková Denisa

Starší žákyně:

7. Korotvičková Kristýna
- 21.–23. Soukupová Anna

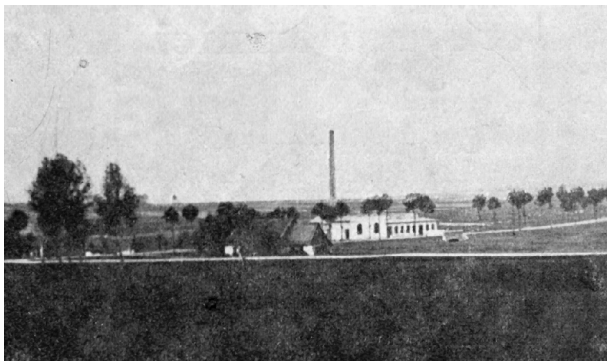
List z historie podniků firmy Fejfar & Mládek

Článek je přetištěn v původním znění z časopisu Starobylé české horské město Jilemnice z prosince 1936.

Dějiny průmyslových podniků jsou dějinami práce a snažení.

Počátky studenecké tkalcovny, založené v roce 1910, byly skrovné. Jak je viděti z prvního obrázku, byl to tehdá malý objekt, trpaslík oproti dnešní velikosti. Kotelna a strojovna měla v průčelí 2 okna, dále bylo 5 oken u výpravny, resp. u tkalcovského sálu, která sloužila zároveň za skladiště hotového zboží. Mechanických stavů postaveno původně 58, dělnictva bylo z počátku asi 40–50. Stavbu továrny podnikli

tehdá Jan Fejfar, František Fejfar a Jan Mládek, úředníci vídeňské firmy A. Stern a syn ve Staré Pace. K tomu cíli zakoupili od obce studenecké pastviny u Rovnáčova, které obci nepřinášely valného užitku, a dali se s chutí do práce. Do mladého podniku vložili všechny své úspory a nebáli

Tkalcovna ve Studenci r. 1910

se žádných počátečních obtíží, které se také hojně v brzku dostavily. Společníci jsou zkušenými na slovo vzatými odborníky ve firmě osobně činnými, kterážto okolnost vysvětluje, že firma i v dobách obtížných své posice skvěle uhájila. Veřejný společník firmy Jan Fejfar jmenován byl v roce 1923 obchodním radou, v roce 1927 pak bursovním radou. Zmíněný jest stále pln činorodých nápadů, stále připraven stávající věci zlepšovati a nové začínati. Již záhy po převratu založil První Českou přádelnu a tkalcovnu lnu, akc. spol. v Jilemnici, a stal se jejím předsedou.

Společník firmy Jan Mládek v červnu r. 1931 zemřel a na místo jeho do společnosti vstoupili jeho 2 synové Josef a Jan Mládek.

Od roku 1910 do roku 1926 podnik velice vzrostl, jak je viděti z druhého obrázku. Během desítiletí, od roku 1926 do roku letošního, byl podnik dále rozšířen. Nyní bylo přikročeno ještě k výstavbě nové kotelny a strojovny, moderní barevny a bělidla. Tkalcovna jest vybavena stavy nejmodernější soustavy na výrobu zboží lněného, bavlněného, hedvábného a vlněného. Tkalcovna obsahuje též pomocné závody jako barevnu, šlichtovnu, mandlovnu, které jsou vybaveny rovněž

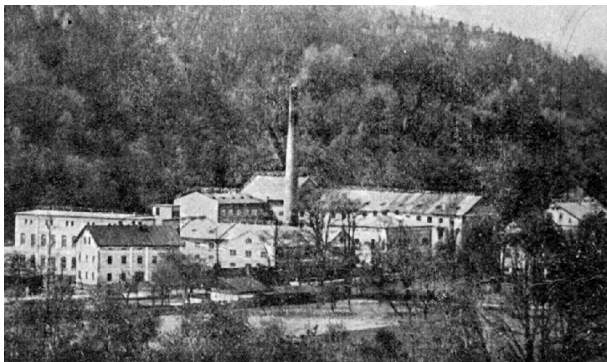

Tkalcovna ve Studenci r. 1926

příslušnými stroji. V podniku studeneckém nalézá obživu kolem 700 zaměstnanců. V závodě pracuje se po delší čas ve dvou směnách a tkalcovna má zajištěné trvalé zaměstnání do konce dubna 1937. Aby zaměstnanci uvedených podniků neztratili zaměstnání v tom případě, kdyby se snad stalo a byl firmě znemožněn vývoz, přistoupila firma ke zřízení vlastní prodejní organizace v Praze a zřídila též prodejny i v jiných městech ČSR. S heslem „od výrobce přímo k spotřebiteli“ prodává v těchto prodejnách hodnotné výrobky a propaguje hlavně výrobky lněné, které byly v poslední době zatlačeny do pozadí výrobky bavlněnými, ač neprávem. Jak velkou přednost má výrobek lněný před výrobkem bavlněným, bylo již řečeno na jiných místech. Přednosti lněných výrobků jsou však dnes širší veřejnosti dostatečně známy.

Jak jest všeobecně známo, zpracuje strojní tkalcovna lnu ve Studenci do roka veliké množství lněných přízí. Její pravidelné a nepřerušené zásobování potřebnou surovinou bylo mnohdy z různých příčin povážlivě stíženo. Podstatné zvýšení nenastalo ani zřízením České přádelny a tkalcovny lnu, akc. spol. v Jilemnici a byl závod studenecký i potom nucen odebírat často veliká množství lněných přízí z daleké Belgie. Tento zjev byl ovšem z hlediska našeho národního hospodářství trvale neudržitelný, neboť unikalo tak zaměstnání zdejšímu přádelnickému dělnictvu, které mělo práce málo a které musel pak stát živiti sám. Na tyto neblahé poměry stěžovala si firma u vlády, která však vzdor dvěma anketám za tím účelem pořádaným neukázala se dosti silnou k sjednání patřičné nápravy. Za těchto okolností nezbyvalo jiné východisko, než na nikdy neselhávající svépomoc. Zmíněná svépomoc spočívala v tom, že se p. Janu Fejfarovi podařilo v roce 1925 vybudovati nejužší obchodní spojení s přádelnou na len firmy Anton Hönig & Söhne v Kalné Vodě u Trutnova, k vzájemnému prospěchu obou podniků. Firma studenecká se zavázala starati se o dostatečný odbyt přádelna ve dvou směnách pracovních vyrobeného, kdežto firma Hönigova byla povinna v prvé řadě obsluhovat tkalcovnu ve Studenci. Řečené obchodní spojení ukázalo se býti pro obě zúčastněné firmy nejen velmi prospěšné, nýbrž v pravém slova smyslu nepostradatelné. Když pak začátkem roku 1925 rozhodl se dosavadní majitel přádelny

kalnovodské z důvodů rodinných podnik prodati, nezbylo firmě studenecké nic jiného, než tuto přádelnu na len za každou cenu zakoupiti, což se potom také stalo. Koupí přádelny Hönigovy v Kalné Vodě se stala mechanická tkalcovna ve Studenci, pokud se týče opatřování lněných přízí, soběstačnou, od jiných nákupních pramenů neodvislou a zvýšila nabytím tohoto podniku dostatečně svoji konkurenční schopnost, což má zejména pro vývozní styky dalekosáhlý význam. Přádelna na len firmy Antonín Hönig a synové v Kalné Vodě jest jedním z nejstarších tohoto oboru, jsouc založena již v roce 1867. Závod jest výhodně položen nedaleko kalnovodského nádraží, na odbočné železniční trati Trutnov–Jánské Lázně, těsně při silnici z Trutnova do zmíněných lázní vedoucí. Podnik má dostatek zapracovaného dělnictva, které obývá v místě nebo v nejbližších obcích. Při nynější dvousměnové práci zaměstnává továrna kalnovodská na 400 dělníků. V blízkosti přádelny je vybudována vlastní dělnická kolonie o 70 bytech. Nesporným dobrodíním zmíněného podniku jest řeka Úpa, která mu dodává značnou vodní sílu. K doplnění slouží parní pohon o výkonnosti 300 HP. Přádelna čítá asi 5000 vřeten na len, jež jsou z největšího dílu nepřetržitě na dvě střídny v činnosti. Předmětem výroby jsou jednak příze koudelné od čísla 12 až do 30, jednak příze lněné od čísla 25 až 60. Potřebnou surovinu ke zpracování opatřuje si přádelna v první řadě

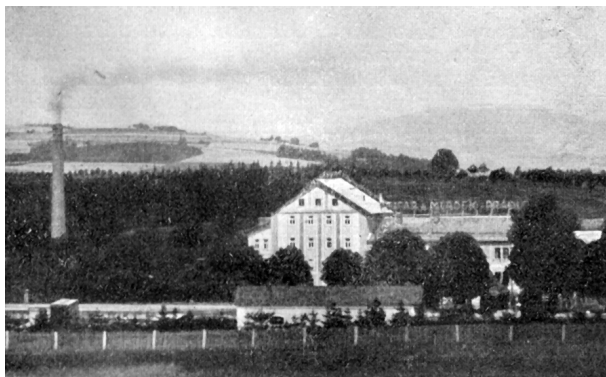

Přádelna lnu v Kalné Vodě

u zdejších tírniků a obchodníků, podporujíc tak domácí pěstění lnu. Pouze v případě nedostatku suroviny vypomáhá si nákupem lenu cizozemského. Nynější majitelé přádelnu zmodernisovali, pokud se týče strojního zařízení výrobního, a nelitovali velmi značných nákladů v zájmu zlepšení produkce. V postupném vybudování holdají i nadále pokračovati.

Také pro dělnictvo má býti v dohledné době, jak tomu poměry dovolí, vykonáno vše, co by zlepšilo jeho životní úroveň. Lze se tudíž nadíti, že přádelna v Kalné Vodě zhostí se dobře úkolů, které jsou na ni kladeny, a že její další vývin není ještě ukončen.

V roce 1929 zakoupila firma Fejfar & Mládek bývalou továrnu na kávové náhražky v Horkách u Staré Paky. V této továrně zřídila mechanickou tkalcovnu.

Konfekce prádla v Horkách u St. Paky

konfekci prádla, kterým zásobuje firma prodejny. Zahájením této výroby nalezlo obživu veliké množství lidí. Dnešního dne zaměstnává továrna v Horkách přes 250 zaměstnanců, mimo domácích dělníků.

Dále vlastní firma ve Studenci kruhovou cihelnu, kterou založil v roce 1909 Václav Jirka. Tento zakladatel netěšil se však dlouho z nabytého vlastnictví a jeho podnik byl v roce 1913 prodán veřejnou dražbou. Dalším držitelem se stal pak Karel Tauchman, býv. rychtář studenecký. Mimoto měli na kruhové cihelně účast pp. Frant. Karásek, pekař, Josef Štefan, rolník, Frant. Vitvar, hostinský, a studenecká tkalcovna. V roce 1920 prodal Karel Tauchman kruhovou cihelnu dosavadní své tiché společnosti firmě Fejfar & Mládek. V tu dobu byla cihelna ve velmi špatném stavu, jelikož se v ní za válečných let pracovalo jen omezeně. Také strojní zařízení, jsou zastaralé, naprosto nevyhovovalo. Proto noví majitelé podnik zmodernisovali, zejména postavili nové zásobníky, starý cihlářský lis nahradili strojem

Tato továrna byla však v srpnu r. 1930 komunistickými živly zapálena a firma utrpěla následkem podpojištění nedozírné ztráty. Až do letošního roku tato továrna nalézala se v ssutinách. Teprve letos mohlo se přikročit k znovuzřízení této továrny. Továrních místností bylo použito pro konfekci státních dodávek a pro

TEXTIL - PRÁDLO
KUPUJTE OD PŘÍMÝCH VÝROBCŮ

FEJFAR & MLÁDEK

poslouží Vám kvalitním zbožím
při levných cenách.

<p>TOVÁRNÝ:</p> <p>Studenec mechanická tkalcovna,</p> <p>Kalná Voda přádelna lnu,</p> <p>Horka u St. Paky konfekce prádla a vojenské výstroje.</p>	<p>PRODEJNY:</p> <p>Studenec u Horek, Praha II., Úl. 28. října - Hlavní prodejna, Letná - Boltrého ul., Smíchov - Nádražní ul., Žižkov - Husova ul., Hradec Králové - Švehlova ul. a 75 dalších prodejen v ČSR.</p>
--	--

V našich prodejnách obdržíte:

<p>prádlo: kuchyňské, ložní, stolní, pro koupelny, pánské, dámské, dětské, kapesníky.</p>	<p>Zboží metrové: batisty, damašky, damašky matracové, flanely, grádle atlasové, grádle roletové.</p>	<p>rayé - grádle, kanalasy popelíny, plátna všeho druhu, slamníkoviny, sytkoviny, véby.</p>
---	---	---

KOMPLETNÍ VÝBAVY PRO NEVĚSTY.

moderní konstrukce o zvýšené výkonnosti, dále přeměnili dřívější parní složení (lokomobilu) za pohon elektrický, postavivše transformační stanici a silný elektrický motor. Rovněž i osvětlení celého závodu přivedeno z poříčské elektrárny. Těmito nákladnými investicemi postaven podnik na nové pevné základy, stal se schopným podstatně zvýšené výroby a pro tuhý boj konkurenční dobře odolným. Před zmíněnou reorganisační byla kruhová cihelna ve Studenci podnikem širší veřejnosti málo známým závodem pouze místního významu a odbyt podle toho také vypadal. Dnes uvažuje se o další modernisaci.

Ing. Jiří Ulvr

Léčiteléské praktiky starých kořenářek

Pokračování

Křen (křen polní) – placky s křenem, když je píchání v zádech. Do rozstrouhaného kořenu se dá trochu žitné mouky a udělá se placka. Přikládá se přes ručník. Když je horečka, přikládá se na šlapky, neb do týla, bere to horkost. Při bolení hlavy přikládá se na hlavu listí. Při bezvědomí se pod nosní dírky přikládá rozstrouhaný křen.

Pananky Marie penízky (srdíčka) – pro zaražený moč koním i lidem.

Lipový květ – pro nastuzení i kašel vařit čaj.

Lišejník (roste na stromech i plotech) – pro podkuřování, když jsou nemocné plíce.

Lněné semeno – vaří se kravám před otelením. Vaří se kašička se smetanou, když se něco podebírání, aby to nebolelo a dřívě se uzdravilo. Přikládá se co možno nejvíce teplá.

Makoviny – vaří se dětem, když nemohou spát. Je to omamná látka, musí se jí proto dávat málo, jinak jsou děti hloupé.

Marulka (hrubá mateřídouška) – na staré boláky k vymývání. Těž voda z ní vyvařená posiluje slabé tělo při koupání.

Mateřídouška mezová (malá) – též k vymývání a koupeli. Vyvařit a obklady přikládat při velkých bolestech. Obklady na opuchlé nohy dát nad páru z mateřídoušky.

Máta – listí přikládat na oči, když bolejí.

Netřesk (roste na skalách) – je pro „božec“ (psotník). Malým dětem, když pláčou a mají bolesti v bříšku. Rozetřít ho a masírovat s ním bříško. Bolesti určitě přejdou. Byl též pěstován na doškových střeších v mechu, neb do takového stavení neuhodí blesk.

Pekelčí (pryšec chvojkový) – šťáva se kape na bradavice.

Peluň (peluněk pravý) – užívej na hladový žaludek a budeš mít opět chuť k jídlu.

Peršán (archilka ptarmica) – rozřezaný i s květem usušený přidává se do tabáku a kouří se pro kašel. Také při namožení při práci a pro bolení v plicích a píchání.

Pirvaň (hadinec) – užívá se při choleře. Když před mnoha léty řádila cholera, kořenáři z něj vařili čaje a lidé se uzdravovali. Dále také působí při těžkém močení.

Potočník – na opuchlinu.

Prašivky (houby) – když je volatej krk (tlustý krk), roztlouci a ovázat s tím krk.

Jedlé houby – usušené spařit a teplé přikládat na krk při bolestech v krku a chraptivosti.

Satorie (saturej zahradní) – čaj při krčních bolestech. Opuchlé dásně se vyplachují vlažným odvarem.

Senové drtky – koupel pro pocení a napařování. Používá se i při otravě krve: Hlavní žíla se dřívkem přiloženým ováže. Svařené senné trusky se co nejhavější přiloží na poraněné místo a širším obvazem se pevně stáhnou. Jak vychladnou, hned se přiloží nové. Stále se opakuje, až místo otravy zbledne.

Slez kadeřavý – přikládá se na řeznou ránu.

Šalvěj (lékařská) – vyvařit a vyplachovat ústa při vytržení zubu a neb při nemoci dásní.

Všedobr (merlík všedobr) – je moc dobrý pro horkost a hlavici. Nejvíce se ho užívá při zácpě.

Šlakový koření (čemeřice zelená) – dává se či píchá do kůže při mrtvici. Po píchnutí to místo ihned opuchne a říká se tomu „zakládání“.

Trnkový kořen – při bolení zubů přikládá horký obklad a nebo vyplachovat ústa. Používá se i při zanícení dásní. Též se používá při krvotoku žen, ale lepší jsou bobule trnky.

Větrové koření (odrůda máty peprné) – používá se, když jsou zaražené větry.

Olšové listí (olše lepkavá) – na opuchliny. Proti blehám do postele a na slamníky na půdě.

Oman pravý (oman luční) – koření pro horkost dobytka. Když hojně roste oman, černají brambory.

Vopich (libiček lékařský) – vaří se z něho vodovka (úkrop), když není chuť k jídlu. Je dobrý i pro horkost. Vařit se má alespoň jednou za týden a rodina je pak zdravá. Malým dětem třít na břicho a nebo vyvařený dávat po lžičce do úst, přejde je v břichu bolest a přestanou plakat. Při bolení v krku dutou stopkou vopichu nasávat páru do krku a bolesti přejdou. Při bolení v žaludku upéci semeno vopichu. Při horkosti užívej vopichu. Když šly děti do lesa, natíraly se jim nohy vopichem, aby je neuštknul had. Silnější odvar vopichu vypudí všechn hmyz z bytu.

Ostružinčí – když se chce něco podebírat, je dobrý na rozehnání. Listí namočené do horké vody vyždímat a pak horké přikládat na bolavé místo i na opuchlinu. Je dobré i na vymývání starých boláků. Někteří kuřáci si ho přidávali do tabáku.

Žebříček (obecný) – Dělá se z něho na boláky mast. Při řezné ráně buď sekerou, nožem, srpem či kosou mnout žebříček a šťávu kapat na ránu. Druhého dne je rána zacelena.

Jitrocel – který roste na tvrdé zemi neb na cestách se používá stejně jako žebříček.

Dodatečně jsem zjistil, že tyto léčitelské praktiky paní Šormové byly doplněny zkušenostmi mnoha občanů, a tak možno říci, že se v dřívějších dobách takto léčila většina lidí ve Studenci. Možná, že jim tehdy více zdraví prospívaly tyto bylinky než dnešní velké množství umělých léků, které užívají.

Pro Vaše dobré zdraví ve Zpravodaji uvedl

Oldřich Kuřik z Horky

Důchodci na výletě

Po přečtení minulého čísla Zpravodaje jste se dozvěděli, že po prázdninové odmlce Klub důchodců zahajuje svou činnost v měsíci září. Nebylo tomu jinak ani letos. Tak jako „prvňáčkové“ jsme se i my, dříve narození, na tuto dobu těšili. Měli jsme si toho hodně co povídat. Vždyť někteří z nás se dva měsíce neviděli.

V září vždy výletujeme. Kam to bylo letos? První zastávkou byla Ostroměř. Navštívili jsme muzeum Eduarda Štorcha a Karla Zemana. Tam jsme měli možnost zhlédnout jedny z neznámějších ilustrací Štorchových děl od Zdeňka Buriana, knihy „Bronzový poklad“, „Lovci mamutů“ a mnoho dalších knih o pravěku. K. Zemana jsme si mohli připomenout filmy „Cesta do pravěku“, „Vynález zkázy“, „Baron Prášil“... Dalším ostroměřským rodákem je Matěj Kopecký, známý český loutkář, národní buditel, zakladatel rodinné dynastie loutkářů. Od r. 1811 jezdil po českém venkově s loutkovým divadlem. V budově je i divadélko „Matěj“, kde v současnosti hrají pro malé diváky.

Další cesta vedla k Památníku bitvy r. 1866. Centrálním bojištěm byl **Chlum**.

Prusko-rakouská válka byla svým rozsahem největším válečným konfliktem, který se přehnal přes české země v 19. století. Co to muselo být hrůzy, nářku, slz a utrpení! Vždyť celkové ztráty Rakušanů u Hradce Králové byly 1313 důstojníků, 41 499 mužů, 6010 koní. Sasové měli ztráty 53 důstojníků a 1446 mužů. Prusové v boji ztratili 373 důstojníků, 12 605 mužů a 4892 koní. V muzeu nás nejvíce zaujala

výzbroj a výstroj v bitvě zúčastněných armád, plastická mapa bojiště a reprodukce obrazů „Úvoz mrtvých po bitvě“ a „Srážka jízdy u Střežetic“. Mezi nejvýznamnější památky zde patří tzv. „Baterie mrtvých“, kam se někteří z nás zašli podívat. Jiní věnovali pozornost nové vyhlídkové věži z r. 1999 – 56 m

vysoké. Náš průvodce, který vše vyprávěl poutavě a s velkou podrobností, nám ještě připomněl, že území, kde byla 3. července 1866 svedena bitva a kde je soustředěno převážné množství z více než 470 válečných hrobů a pomníků, bylo prohlášeno památkovou zónou „Areál bojiště bitvy 1866 u Hradce Králové“.

Na trase dalšího našeho putování byla prohlídka zámku Hrádek u Nechanic, který je jedním z nejmladších zámků v Čechách. Byl postaven pro hraběte Harracha. Ten díky svým mimořádným hospodářským a kulturním stykům vybavil interiéry velmi cennými architektonickými součástmi a neméně hodnotným bytovým zařízením téměř z celé Evropy a z různých historických období. Nejreprezentativnějším sálem zámku je tzv. „zlatý sál“, který je vybaven zlacenými tapetami a podobiznami členů rodiny Harrachů. Obdivuhodné jsou zde štukatérské, řezbářské a zámečnické práce.

Avšak ani tomuto šlechtickému sídlu se nevyhnuly válečné události. Za prusko-rakouské války byl v zámku umístěn vojenský lazaret.

Krátké zastavení bylo v Hořicích. Vždyť domů musíme přivést nějaký dárek. Co jiného – než hořické trubičky.

Zájezd tradičně končí na utajeném místě. Letos to byla Vrchovina – restaurace Mája, kde jsme dostali chutnou večeři. Zazpívali jsme si za hudebního doprovodu L. Boury a J. Fišery, kteří mají rovněž zásluhu na naší dobré náladě. To vše zdokumentoval fotograf J. Prokop.

Všem jmenovaným díky. Rovněž děkujeme naši vedoucí L. Ježkové, že zvolila tak zajímavou trasu výletu.

Co napsat závěrem. Počasí nám přálo. Veselo bylo. Škoda jen, že cestovat budeme až za rok.

Hodně radosti, málo starostí všem.

za Klub důchodců Vlasta Jechová

Dětský den 2011 – Ulov si svého mamuta

Letošní ročník již tradičního odpoledne soutěží a her pro děti se díky hrátkám kalendáře a úsudku pořadatelů konal už vlastně ve školním roce. Byla neděle 4. září kolem třinácté hodiny, když se malí nedočkavci ve frontě na soutěžní lístky konečně dali do pohybu. Když se dostali na řadu, drželi vzápětí vytoužený aršík pro sbírání bodů, na ruce měli razítko značící jejich soutěžní kategorii a ještě k tomu všemu dostali lístek zařazující je do nesoutěžního slosování hlavních cen.

Mezi disciplínami, kde mohli soutěžící sbírat body, se objevily obvyklé úkoly jako malé požární cvičení v podobě strefování plechovek proudem vody nebo skákání v pytli. Mezi poněkud exotičtější úkoly by se dalo zařadit třeba rýžování drahých kamenů nebo „lov na mamuta“. Co na tom, že se rýžovalo v bazénku a že mamuta jste mohli ulovit i šipkou, to když jste zrovna byli dostatečně malí.

Určitě i díky počasí, za které nezbylo než děkovat, se i letos vydalo přes sto soutěžních lístků. A všechny ty body a za nimi ukryté soutěžní snažení by už asi nikdo nespočítal.

Za pořadatele z řad studenecké farnosti a z místní organizace Orla zde chci vyjádřit i velké poděkování všem, kdo se nějak zapojili nebo přispěli, a pomohli tak zajistit celé odpoledne. Doufáme, že se nám ve výsledku podařilo splnit i naše motto „Rozdávejme radost“.

Dá-li Pán, tak příští rok zase na viděnou.

Tomáš Jiran

Najdete nás i na webu: <http://farnost.studenec.cz>, www.orel.cz

Setkání harmonikářů 2011

3. ročník

Krásná slunečná sobota dne 16. 7. 2011 přivítala ve Studenci již potřetí harmonikáře ze širokého okolí. Na tábořišti Privatu LUMIRO „Pod Chocholkou“ se sešli harmonikáři ze Studence, Čisté u Horek, Jilemnice, Horní Sytové, Kruhu u Jilemnice, Nové Paky, Dolní Olešnice, Vlčic u Trutnova, Rychnova nad Kněžnou a z Pískové Lhoty od Poděbrad.

Setkání zahájil Jirka Budina povídáním o historii harmonik a přehledem skladeb typických pro různé státy Evropy. Dále již následovali další hosté se svým vystoupením a vyprávěním. Proti loňskému setkání se počet účastníků rozrostl na počet 15, proto zde bylo možno slyšet mnoho nových zajímavých informací a písniček. Josef Nosek z Dolní Olešnice vyprávěl a zahrál skladbu „Pod Rovněmi“, složenou panem Košťálem z Dolní Kalné. František Fejfar z Nové Paky k nám

přivedl čtyřčlennou skupinu, tři harmonikáře a vozem-bouch. Významným členem této skupiny byl pan Miroslav Křížek, 85 let, nejstarší účastník tohoto setkání. Jeho vyprávění o bohaté „hudební historii“ a informace o jejich

pravidelných středních setkáních a hraní v Nové Pace bylo velmi zajímavé.

Nejvzdálenějším účastníkem byl Václav Najbrt, přijel až z Pískové Lhoty u Poděbrad. Své vystoupení doplnil o zajímavé vyprávění, jak vlastně k harmonice přišel. Samozřejmě za tím najdete manželku, která mu harmoniku koupila. Jediná účastnice,

Anna Schütová z Rychnova nad Kněžnou, si získala své příznivce již při loňském setkání. Také letos svým krásným, milým a energickým vystoupením přinesla všem krásný zážitek. Na foukací harmoniku zahrál Josef Hák nejenom „Cikánku“, ale i skladbu z filmu Vinnetou. Postupně dále také vystoupil Jiří Fišer, Míla Šulc, Miroslav Drábek, Jan Junek a Mirek Jezdinský jr.

Síň slávy. Naše malé ocenění za přínos k lidové hudbě, za skladatelskou činnost, za krásné písničky o Krkonoších, a tím i propagaci našeho krkonošského regionu tento rok obdržel „srdíčko-vý muzikant“ pan Vladimír Junek z Horní Sytové. To byl také jeden z vrcholů tohoto večera. Dalším důležitým bodem byla již tradiční společná fotografie a všemi účastníky podepsaný pamětní list.

Další fotografie pořízené Karlem Faltou a natočené krátké video bude jistě dlouho připomínat tento krásný večer, který nám přinesl nové přátele a kamarády. Příští rok, pokud se nestane nic mimořádného, je plánováno další pokračování tohoto setkání na pátek 20. 7. 2012.

Děkuji tímto za pomoc všem, kteří pomohli s přípravou a zajištěním tohoto večera. Dále děkuji pekařství Josef Hamáček za tradiční studenecké koláče a Tomáši Brejšovi za přízeň a podporu. Jeho dřevorezba, dar do síně slávy, bude panu Junkovi tyto chvíle jistě dlouho připomínat. Velké poděkování patří přítomným harmonikářům a také všem hostům.

Mirek Jezdinský jr.

Soused roku 2011

14. ročník

Tento poslední 14. ročník malého sousedského posezení Soused roku se uskutečnil v sobotu dne 20. 8. 2011. Ráz večera byl „České muzikály“ aneb „Děti Ráje“. Soutěž pro příchozí byla o nejméně atraktivnější oblečení ve stylu 80. let 20. století a muzikálů.

Na úvod tohoto ročníku byla opět připomenuta historie těchto sousedských posezení, protože první setkání se uskutečnilo již 20. 10. 1995. V roce 1996 se uskutečnila dvě setkání, v roce 1997 jedno. Až od pátého sousedského posezení v pořadí, od 22. 8. 1998, se tyto akce nazývají „Soused roku“ a jsou spojeny se soutěžemi. Dále byli při úvodu představeni vítězové minulých 13 ročníků a krátký přehled uskutečněných nejzajímavějších soutěží jako například vánočka, lžička, kravata, infuze, vážení brambor a mnoho dalších.

Letos se soutěže o putovní pohár zúčastnilo 5 žen. Soutěže byly sice jednoduché, ale někdy možná trochu překvapivé. První soutěž se jmenovala „Kvíz“. Deset položených otázek týkajících se tvorby Michala Davida, hudebníka, který nás provází svými písničkami už více než 30 let. Přinesla pro soutěžící i přítomné hosty některé nové zajímavé informace. Druhá soutěž se jmenovala „Zručnost“, zatlučení hřebíku na co nejmenší počet úderů. Na rozdíl od stejné

loňské soutěže pro muže zatloukaly ženy hřebík lehčím kladivem a pravou rukou. Každý rok se do soutěží snažíme přinést něco nového, letos to byla soutěž „Karaoke“. Televizní obrazovka a na ní postupně

běžící text písně se soutěžícím zprvu moc nelíbil, ale nakonec se soutěže ve zpěvu zúčastnili všichni. Karaoke bylo zajímavým zpestřením i celého dalšího průběhu večera.

Poslední soutěží byl tradičně „Tanec“ se zvoleným partnerem na skladbu Michala Davida. Až do této chvíle bylo hodnocení soutěžících velmi vyrovnané. Tato soutěž ale rozhodla o vítězce letošního večera. Nápadité a vtipné taneční vystoupení za pomoci tyče a s pomocí Jardy Hanuše rozhodlo o vítězce celého večera, kterou se stala Lída Jezdinská. Na druhé místo porotce Jirka Machálek umístil a ocenil společně Dášu Beyerovou, Karlu Wenigrovou, Yvettu Noskovou a Jitku Prokopovou.

Za posledních 13 let putovní pohár procestoval Studenec, vždy na jeden rok byl v držení vítězem soutěže: Hák Karel, Kuřík Pavel, Klíma Standa, Jezdinská Daniela, Hanuš Jaroslav, Šulcová Iva, Jezdinská Líba, Ivoš Tauchman, Nosková Yvetta, Štorm Jan a Boura Luděk, dále se putovní pohár dostal i do Čisté u Horek (Plecháč Míla), a na jeden rok do Semil (Dáša Beyerová). Letos se tedy pohár vrací domů.

Celým večerem hudbou a zpěvem provázel Láďa Prokop, který nám také poprvé přinesl a představil „Karaoke“. Děkujeme mu za to a děkujeme také sponzorům, OÚ Studenec, firmě Aries, Luďku Bourovi, Bohoušovi ze Semil a dalším za podporu a dárky pro soutěžící.

Na závěr mně ještě jednou dovolu, abych poděkoval za pomoc všem, kteří tuto akci jakýmkoliv způsobem podpořili, nebo se jí zúčastnili.

*Mirek Jezdinský jr.,
ve Studenci 28. 9. 2011*

Mladí hasiči ze Studence

Hasičský tábor

Ve dnech **11. 7.–15. 7. 2011** se konal v hasičárně ve Studenci druhý hasičský tábor pro děti od 6 do 12 let. Tentokrát s názvem **Pohádky z lesa**. Zúčastnilo se ho 29 dětí (dětí školní i předškolní), 5 vedoucích a 2 kuchaři. Děti se ráno sešly v 8.00 a domů odcházely v 17.00 (kromě středy, kdy jsme plnili bobříka odvahy a spali jsme v hasičské klubovně). Na konci každého dne jsme rozdávali diplomy, medaile a odměny za pilnou práci.

V pondělí ráno jsme se sešli v hasičárně a vyprávěli jsme si o tom, co nás celý týden čeká, a o pravidlech tábora. Povídali jsme si také o pravidlech v lese a kdo se o les stará – zazpívali jsme si a zatancovali na písničku Šly panenky silnicí. Pak už byl čas na pohádky.

Během celého týdne jsme jich slyšeli několik. První byla o **Cipískovi**, jak prošlapal své první střevice – děti vyráběly stromy, listy a samozřejmě Cipíska s veverkou, jak sedí v hnízdě a loupají oříšky (foto). A tak nám na chodbě vyrostly 4 krásné stromy. Navštívila nás i **chytrá kmotra liška**. Naučila nás pohybový doprovod k písničce Běží liška k Táboru a naučila nás novou písničku Metla liška pokojíček. A jako hodné lištičky jsme si na tuto písničku zatancovali mazurku. Liška byla ale při úklidu velice nešikovná a ztratila oříšek. Děti ho našťestí našly. Liška v něm měla pro děti připravený těžký úkol. Každý od lišky dostal matematické omalovánky a děti počítaly a počítaly, i přesto že jsou prázdniny, a vybarvovaly. Nesmíme zapomenout ani na **Budulínka a Smolíčka**, kteří nám připravili také těžký úkol – každý dostal jeden obrázek, pohádku jsme museli nejprve sestavit a potom každý svůj kousek přečíst a nakonec vybarvit vodovými barvami. Odměnou pro děti za jejich práci byla sladká zmrzlina. Dětskou pili viděl z dálky i **Ferda Mravenec** – práce všeho druhu – a v hasičárně z hrášku a párátka začaly vznikat nová originální mraveniště a jiné stavby.

Čas utíkal jako voda a přišla mezi nás i **moudrá sova**, která pro nás připravila cestu s poznáváním všeho, co v lese najdeme. U každého obrázku (stromu, hub nebo zvířete) byl také úkol, který jsme všichni splnili. Nakonec jsme sově udělali nový kabátek tak, že jsme otiskli své prsty na její tělo. Moudrá sova nám řekla opravdu vše o stromech, houbách a o lesní zvěři, ale co kytičky? Ty nám formou poznávačky přinesla ukázat **babka kořenářka a její velká kamarádka Petra Bachtíková**. Děti se dozvěděly o kytičkách, které rostou kolem nás, spoustu nových informací (např. k čemu se používá řepík – na opruzeniny, jitrocel na píchnutí...). V babky kořenářky a bylinkáře se proměnili i naši táborníci. Sbírali kytičky a sušili je ve stanech,

v kterých si během tábora hráli. Her bylo opravdu hodně, např. zajíček v své jamce...

Celý týden jsme chodili do lese a stavěli jsme pro zvířátka nové domečky. Vymýšleli jsme skřítky, kteří mají v lese důležitou funkci. Každý si namaloval svého **skřítku**. Dal mu jméno i vlastnosti. Nestačili jsme se divit, jací hodní skřítki mezi námi jsou.

Nakonec nadešel poslední den tábora. Děti trénovaly představení pro rodiče a po obědě se ještě sešli v altánku u školy s **hajným p. Trejbalem**, který dětem řekl pár slov o myslivosti a o lovu zvěře. V 17.00 přišli rodiče. Děti jim ukázaly vše, co celý týden dělaly, a nakonec jsme opekli slíbené špekáčky. Na rozloučenou jsme si ještě zatancovali.

Na závěr bych ráda poděkovala všem, kteří mi s táborem pomohli – děkuji.

vedoucí tábora Mgr. Miroslava Vanclová

Nedaříž 10. 9. 2011 – děti a veteráni

V **sobotu 10. 9. 2011** jsme se zúčastnili 2. kola soutěže o **Podkrkonošský pohár mládeže**. Sešli jsme se u hasičárny ve 13.00, naložili vše potřebné a vyrazili do Nedaříže.

Tam jsme vyplnili přihlášku pro jedno družstvo mladších – počasí nám nedovolilo, aby si to děti po prázdninách vyzkoušely, tak jsme družstvo nejmladších nechali tentokrát doma. Přesto, že jich mělo být málo, soutěžily naše dětičky s deseti soupeři a ještě se střídala družstva mladších a starších. Takže to trvalo dost dlouho. To ale dětem vůbec nevadilo. Už od začátku si krásně vyhrály. Holky si v autě psaly a kluci celou dobu bojovali o míč. Když na ně přišla řada, předvedli všichni

ukázkový útok. Kdyby se malinko nezadrhli u koše, myslím, že by bojovali o medaile. Takhle skončili **na 5. místě z 11 družstev** a to je bez nácviku moc krásný výkon. Takže všem ještě jednou gratuluji. A protože tato soutěž byla druhé kolo, získali ještě 4. místo za obě kola dohromady. Zákusky zmizely během chvilky a už jsme se balili k odjezdu.

Mezitím Lukáš Kalenský dojel k hasičárně do Studence pro družstvo veteránů, které soutěžilo po vyhlášení dětí, a Eva Linková rozvezla naše děti domů. Ti, co zůstali, se měli na co koukat. **Veteránů** bylo málo, ale to, co předváděli, bylo opravdu divadlo k popukání. Obzvlášť poslední útok. Naši zabodovali a vezli domů **pohár za 2. místo**. Počasí nám přálo a štěstí taky. Bylo to moc pěkné odpoledne pro soutěžící i diváky.

Hasičské odpoledne zakončené stezkou odvahy

SDH Studenec připravil pro děti a jejich rodiče **Hasičské odpoledne zakončené stezkou odvahy** (čtvrtý ročník) s malým občerstvením. Sešli jsme se 23. 9. 2011 v 17.00 na louce za hasičskou zbrojnicí.

Mladí hasiči se sešli již v 16.45, aby se připravili na úvodní část hasičského odpoledne. Převlékli se do stejnokroje a těšili se na příchod ostatních dětí a rodičů. Po krátkém přivítání jim předvedli **požární útok**.

Dále byly pro děti připraveny různé

hasičské disciplíny – určování topografických značek, vázání uzlů, stříkání na plechovky, střelba ze vzduchovky, rozkulenění hadic na kuželky a první pomoc. Za 6 splněných úkolů si děti mohly jít pro odměnu.

Ceny byly letos krásné díky příspěvku z obce – děkujeme. Zasoutěžit si s námi přišlo 75 dětí.

Když se začalo pomalu stmívat, začala pro děti dlouho očekávaná stezka odvahy, která probíhala po cestě od hasičárny přes studeneckou Bosnu. Menší děti šly v doprovodu rodičů a starší ve dvojicích. Na trase stezky bylo schováno i několik strašidel, přesto se všichni dostali do cíle, kde dostali za statečnost diplom a sladkou odměnu. Stezky odvahy se zúčastnilo 64 dětí. Všem moc děkujeme za účast a těšíme se, že se opět za rok sejdem.

vedoucí mladých hasičů: Mirka Vanclová a Veronika Vanclová

Sokolské zprávy

Od uzávěrky posledního Zpravodaje se proběhlo několik akcí, o kterých podáváme stručné informace:

Sokolský tábor

V závěru prázdnin se 14 dětí zúčastnilo třídního tábora. Vedoucí připravili zajímavý a pestrý program, který se snad všem líbil. Děti si hrály, zpívaly, poznávaly přírodu – přinesly si i „zajímavé“ kameny od lomu, zkusily si základní atletické disciplíny, při výletě došly z Nové Paky na hrad Kumburk a dále na nádraží do Staré Paky,

v Penzionu Trautenberk se vydováděly v bazénu, pochutnaly si na zmrzlině a zatleskaly „umělkyním“ za předvedení hry Popelka.

44. Posvícenský koláč a 36. Memoriál Mirka Háka

proběhl 10. září. Tradice závodu přilákala na start 397 závodníků, kteří závodili za příjemného běžeckého počasí. Letošní ročník nebyl zařazen do poháru krajského svazu lyžařů (tato pocta nám patří každý druhý rok), stal se však závodem seriálu Xpower Cup 2011, který zajišťuje firma Aminostar, která se zabývá výrobou potravinových doplňků pro sportovce.

Hlavní závod mužů na 6 km v náročném terénu vyhrál Jiří Čivrný z SK Nové Město nad Metují, ze studeneckých startoval Michal Hák – byl 19., Stanislav Horáček 33. a Jiří Kuřík 42.

V závodě žen na 3 km byly čtyři „naše ženy“ – Jana Horáčková skončila 6., reprezentační fotbalistka Eva Bartoňová si vyzkoušela vytrvalost a byla 7. Anna Stodolová (Jebavá) doběhla 4., Marie Bergerová za silného povzbuzování svěřenců z lyžařského oddílu obsadila sedmé místo. Pořadí žen je v jejich věkových kategoriích.

Potěšila účast více jak sedmdesátí studeneckých běžců, většina jich však běžela v nejmladších kategoriích.

Putovní cenu Květy Jeriové získala mladší žákyně Kristina Janská, která byla 4. v kategorii mladších žákyň.

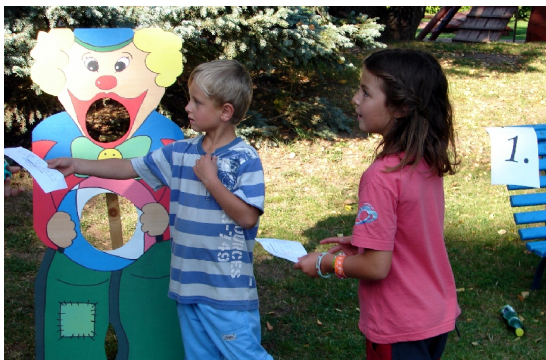
Sletová štafeta

si získala pevné místo v sokolském předšletovém roce. Tradice štafet je již téměř stoletá – první proběhla v roce 1919, nejsilnější byla v roce 1937 za účasti milionu a dvě stě tisíc běžců. Obnovený Sokol pokračuje v tradici štafet, byť početně již mnohem skromněji – v roce 2005 se zapojilo 4000 účastníků. Letošní štafeta byla předznamenáním XV. všesokolského sletu, který je pořádán v rámci oslav 150. výročí založení Sokola v příštím roce.

Sokol Studenec zajistil přípojku k župní štafeti ze Studence do Jilemnice. V pátek 23. září se u sokolovny sešlo 50 členů, kteří vyprovodili štafetu na cestě do Prahy. Starší nesli štafetu jen symbolicky, žactvo běželo i jelo na kolečkových lyžích úsek dlouhý 1 km.

Zahájení cvičebního roku

v sobotu 24. září bylo součástí sletové štafety. Pro děti bylo připraveno zábavné odpoledne, při kterém si při 11 zastaveních vyzkoušely určité dovednosti – sílu, orientaci, rovnováhu, přesnost, hod, obratnost. Za splnění úkolu dostávaly razítka do průkazu a nakonec i drobné odměny.

Studenécké putování

se uskutečnilo 28. září. Prof. Pavel Zajíc připravil seznámení se zemědělstvím v roce 1947 a s následným vývojem až po současnost. Tento materiál je uveden v samostatné příloze. Zajímavé procházky se zúčastnilo 40 putovníků.

Pozvání do cvičení

T. J. Sokol zve ke společnému cvičení členy i ostatní zájemce. Cvičení je zaměřeno podle zájmu i zdravotních schopností jednotlivých skupin. V rozvrhu jsou uváděny dětské složky a ženy. S potěšením přivítáme i muže, kteří mohou cvičit společně se ženami. Poznají, že je to nejen užitečné, ale i příjemné!

Nazdar v sokolovně!

Jaroslav Háek

T. J. Sokol Studenec

zahájil svá pravidelná cvičení

Pondělí	17.30–18.30	starší ženy	cvičitelé Věra Staňková Zdena Mačková Marie Nyklíčková
Úterý	15.00–16.00	mladší žactvo (1.–3. tř.)	Alexandra Brožová
	16.00–17.00	rodiče a děti	Dana Chrástová Marie Bergerová Zdena Mačková
Čtvrtek	20.00–21.00	ženy a muži (pilates)	Martina Kuříková
	16.30–18.00	tenis žactvo	Michal Chrtěk
Pátek	19.00–20.00	ženy a muži (gymnastické míče)	Ivana Kučerová
	20.00–21.00	volejbal	
Neděle	9.00–12.00	tenis muži	Jan Kuřík
	19.00–20.00	ženy a muži (posilování BOSU)	Ivana Kučerová

Všichni jste vítáni (i muži :-), přijďte si s námi zacvičit.

Sportovní klub Studenec

Orientační běh

Třetím mistrovským závodem (noční, krátká) bylo Mistrovství ČR ve sprintu, které proběhlo v pátek 2. září 2011 v Boskovicích. Z čtveřice našich startujících (ostatní kvalifikovaní se omluvili vzhledem ke studijním povinnostem) byl naším největším želízem Adam Chloupek a naše naděje nezklamal. Sice mu opět nevyšla

první kontrola, ale pak opět stoupal celkovým pořadím vzhůru a na posledním postupu vybojoval o vteřinu své druhé stříbro. Marek Uvzl si 20. místem vybojoval A licenci i pro příští sezónu, Jirkovi Charvátovi chybělo k tomuto cíli pár vteřin.

Poslední individuální mistrovský závod pořádal oddíl Ekonom Praha v krásných terénech v okolí Bečova nad Teplou. Studenecká minivýprava spoléhala především na Adama Chloupeka, ostatní mohli jen překvapit a překvapení se nekonalo, i když slibně rozběhnutý závod v případě Jirka Charváta zhatilo zranění na třinácté kontrole.

Do nedělního finále A postoupil pouze Adam Chloupek a v napínavém souboji vybojoval svou třetí stříbrnou medaili v kategorii H18 a zároveň nominaci do juniorského reprezentačního týmu. Většinu tratě vedl Marek Minář, ale v závěrečném „pytli“ se Adam dostal do vedení, ale i jemu se stal osudný srážek a kontrola číslo 90, kde zhruba půlminutové zaváhání dostalo do čela závodu Filipa Hadače. Druhé místo je však potvrzením vynikající Adamovy formy a přejeme mu, aby se vytouženého zlata dočkal jako hostující závodník v dresu turnovských štafet. Zároveň mu děkujeme za vzornou reprezentaci SK Studenec.

Další ročník Podkrkonošské ligy žáků byl zakončen sprintem na mapě Trautenberk ve Studenci. Původní záměr kombinovat mapu Obora s mapou okolí Penzionu Trautenberk byl znemožněn zahájením intenzivní těžby v Oboře. Posledního závodu se zúčastnilo 73 závodníků a v některých kategoriích se rozhodovalo o medailovém umístění. Domácí závodníci vesměs svůj boj zvládli a prosadili se v celkovém pořadí na stupně vítězů. Tereza Chrástová a Dominika Kalenská zvítězily v kategoriích D10 a D12, Markéta Urbanová a Tomáš Chrást získali třetí příčky v kategoriích D12 a P6.

Závěrečné vyhodnocení bylo zpestřeno testem ze znalostí orientačního běhu a nejlepší řešitelé obdrželi zmrzlinový pohár. A protože se řadě „mládežníků“ domů nechtělo, proběhl ještě souboj v minifotbale mezi Jičínáky a zbytkem světa. Alespoň jednoho závodu se v průběhu osmidílného seriálu zúčastnilo 162 závodníků.

Poděkování za přípravu posledního závodu patří sourozencům Kučerovým a za celý seriál všem zúčastněným oddílům.

Poslední zářijový víkend pořádala liberecká Slavie dva závody Světového poháru v orientačním běhu. Vloženého B žebříčku se zúčastnila i studenecká výprava. A proč se zmiňujeme právě o propagaci našeho sportu? Řada členů našeho klubu z řad jiných oddílů, především fotbalistů, sledovala přenosy z tohoto Světového poháru a byla překvapena úrovní a atmosférou závodu, ale i vlastním přenosem se záznamem postupů jednotlivých závodníků. Takže i při fotbalovém zápase se

nemluvalo jen o fotbale a nespíralo rozhodčímu, ale diskutovalo se pochvalně o našem sportu.

V sobotním žebříčku B si velice dobře vedly Tereza Chrástová (5. místo D10) a Markéta Urbanová (4. místo D12), v H20 se srovnali na prvních třech místech Michal Kučera, Fanda Hladík a Martin Vik, cenné 3. místo vybojoval i Petr Junek ml. v H21C. V neděli získali 3. místa Tereza Chrástová a Michal Kučera, velice dobře zaběhl i Štěpán Kučera v H18. Jedinou, ale výraznou chybou přišla o vítězství D12 Dominika Kalenská (skončila na 5. místě).

Tímto závodem zároveň skončil B žebříček Čechy. Nejlépe si vedl Fanda Hladík v H20, který si celkovým vítězstvím vybojoval poprvé v kariéře A licenci. B licenci získali Martin Vik (2. místo v H20), Karolína Tauchmanová (7. místo v D16) a Lucka Pacholíková (9. místo v D16). V první desítce se umístila ještě Kateřina Kalenská (10. místo v D35).

Na první závod VČP jsme se pěkně „projeli“, neboť ho pořádal oddíl OB Sokola Žamberk až v Českých Petrovicích. Příjemné počasí a pěkný areál nabízel pohodový závod, ale chyby při stavbě tratí vedly k určitému znehodnocení závodu a zrušení kategorií. To jenom potvrzuje náročnost přípravy závodů v orientačním běhu oproti jiným sportovním akcím. Ze studeneckých závodníků si přivezla Bára Pušová 2. místo v kategorii D10N a 3. místo Aleš Kalenský v H14D.

Další závod pořádal KOB Choceň v Újezdu u Chocně a Bára Pušová si zopakovala 2. místo v D10N a Jana Jiroutová si připsala vítězství v D14D. „Kluky“ zachránil třetím místem Dominik Urban v H10C. Třetí závod pořádal Start Náchod v areálu koupaliště Špínka u Červeného Kostelce. Do třetice získala medailové umístění Bára Pušová ziskem 3. místa v D10N a poprvé se na stupně vítězů probojoval i Roman Puš v kategorii P. Nejcennější umístění přivezla Markéta Urbanová za vítězství v mistrovské kategorii D12C, 2. místo připojila Tereza Chrástová v D10C.

Čtvrtý závod VČP pořádal náš oddíl na mapě Holubí vrch v osadě Klimš u Borovničky. Počasí nás opět trochu potrápilo, ale pořadatelsky jsme závod zvládli na chvalitebnou. Cenné je především to, že zkušenosti s pořádáním závodu získávali především naši „mladí“ a trochu si osahali pověstné převoznické veslo (bratři Kučerovi, Martin Vik, Kuba Janata, Fanda Hladík, Marek Uvzl). Z „domácích“ závodníků na stupně vítězů tradičně vystoupila Bára Pušová 2. místem v D10N, výbornou formu potvrdila Markéta Urbanová ziskem 3. místa v D12C a všechny převezl Vítek Štefan vítězstvím v H10N. Slečny z D12C (Urbanová, Kalenská, Jezdinská) poté odjížděly na Mistrovství ČR družstev, kde společně s C týmem Východočeské oblasti vybojovaly 4. místo z 23 týmů.

Naši reprezentanti

V dresu okresního výběru U11 si úspěšně vede Pavel Šír a mužstvo OFS Semily má v konkurenci okresů Česká Lípa, Jablonec nad Nisou a Liberec po dvou turnajích stále šanci na celkové vítězství. Ve výběru U12 byl i Tomáš Exner, který však pro zranění do zápasů nastoupit nemohl.

V září proběhla první fáze kvalifikace žen U19 v Estonsku a reprezentace ČR postoupila z prvního místa. Kapitánka mužstva Eva Bartoňová vedla tým ve dvou zápasech (Kypr 4:1, Estonsko 6:1), ve kterých vstřelila 3 branky. Společně se Spartou Praha prošla do druhého kola Ligy mistrů přes Apollon Limassol a nyní je čeká obhájce loňského vítězství Olympique Lyon.

Zahájení ostré sezóny alpského lyžování

V posledním zářijovém týdnu vyrazila desetičlenná výprava oddílu alpského lyžování na ledovec Mölltal. Za vynikajících sněhových podmínek se setkali naši závodníci i s reprezentanty některých zemí (Tina Maze ze Slovinska, Tanja Puitanen z Finska, kompletní italská reprezentace a rakouský a německý výběr pro Evropský pohár). Naši závodníci trénovali na stejných tratích jako světová špička, a tak měli možnost porovnávat svou techniku a rychlost na videozáznamech. Tréninky tím měly výbornou úroveň.

Ve dnech 22. a 23. října 2011 startuje nový ročník Světového poháru v rakouském Söldenu za účasti Adama Ziky (neděle obří slalom).

Lehká atletika

Trojutkáni v rámci Euroregionu Nisa proběhlo v polském Zhořelci a Liberecký kraj reprezentovali Sebastian Hájek a Zdeněk Klíma. Svou atletickou převahu prokázali němečtí atleti, ale naši dva zástupci obstáli se ctí a Libereckému kraji získali body ve svých disciplínách. Osobní rekord si připsal v dálce Sebastian Hájek výkonem 586 cm a obsadil 6. místo. Oba závodníci bodovali při svém prvním startu na 100 m, Zdeněk skončil na 5. místě výkonem 12,39 a Sebastian na 6. místě výkonem 12,85. Nejlepšího individuálního výsledku dosáhl Zdeněk v běhu na 600 m, časem 1:30,72 vybojoval 3. místo. Oba pomohli Libereckému kraji v dramatickém souboji štafet.

Zdeněk Klíma bojoval na Mistrovství ČR v Novém Městě nad Metují, kde postoupil do semifinále sprintu i běhu na 800 m.

PaedDr. Petr Junek

Orel Studenec

Studenecký silák – 1. ročník

V sobotu 1. 10. proběhl 1. ročník soutěže o nejsilnějšího muže Studence. Vyzyvateli tohoto klání byli Lukáš Kalenský, Lukáš Šubrt a Pavel Vaníček. S těmito třemi borci našli odvahu změřit síly ještě dva další – Filip Jezdinský a Vítek Kuřík.

Soutěžilo se ve 4 disciplínách: Převalování traktorového kola 5× na čas, nesení dubové klády na vzdálenost 10 m, bench press, tažení auta na laně na vzdálenost 30 m.

Soutěž začala v 10.15, tedy v čase, kdy František Horáček dovařil první kousky ovaru. V první disciplíně si vedl nejlépe Pavel Vaníček a kolo 5krát převalil ve skvělém čase necelých 18 vteřin. V druhé disciplíně byl nejspěšnější Vítek Kuřík, který odnesl dubovou kládu na

vzdálenost 10 metrů za skvělých 7 vteřin a 25 setin. V obou disciplínách těmito dvěma soutěžícími skvěle sekundoval Lukáš Kalenský, a tak pořadí v polovině bylo klání

velmi vyrovnané (rozdíl mezi 1. a 3. místem jediný bod). Ve třetí disciplíně jednoznačně zvítězil Pavel Vaníček, který dokázal zvednout 127 kg (v dalším pokusu mimo soutěž zvedl dokonce 130 kg). Před poslední disciplínou tak vedl již o 3 body a zdálo se, že

šance druhého v pořadí Vítka Kuříka už jsou pouze teoretické. V závěrečné disciplíně však Vítek zabral neuvěřitelným způsobem a auto přitáhl takřka v běhu za 18,47 vteřiny, čímž vybojoval 1. titul studeneckého siláka.

Konečné pořadí (za každou disciplínu bylo za 1. místo 6 bodů, 2. místo 4 b., 3. místo 3 b....):

1. Vítek Kuřík	18 b.	(20,75 s	7,25 s	80 kg	18,47 s)
2. Pavel Vaníček	17 b.	(17,50 s	8,06 s	127 kg	23,84 s)
3. Lukáš Kalenský	13 b.	(18,53 s	7,81 s	70 kg	19,97 s)
4. Lukáš Šubrt	11 b.	(21,10 s	8,28 s	97 kg	23,69 s)
5. Filip Jezdinský	5 b.	(25,15 s	14,05 s	75 kg	25,94 s)

Všem soutěžícím děkujeme za odvahu i předvedené výkony, úspěšným gratulujeme a vás ostatní vyzýváme už nyní, abyste pilně trénovali na 2. ročník, který bychom rádi uspořádali v příštím roce.

Soutěž byla provázena zabíjačkou, a tudíž vepřovými specialitami.

Volejbal – ženy

Ženský B-tým má za sebou podzimní část krajského přeboru 2. třídy. Po vítězství nad Peckou jsou děvčata předposlední a zbývá jim dohrát utkání s nejslabším týmem Sokolem Dřevěnice. Toto kolo se hraje až na jaře.

Krajský přebor 2. třídy – ženy

1. Sokol Bílá Třemešná	12	11	1	34:9	23
2. TJ Červený Kostelec „B“	12	10	2	31:12	22
3. VK Hronov „C“	12	9	3	31:13	21
4. Baník Žacléř	12	8	4	28:14	20
5. TJ Lánov	12	6	6	22:23	18
6. Harant Pecka	12	3	9	13:28	15
7. Orel Studenec „B“	12	1	11	7:34	13
8. TJ Sokol Dřevěnice	12	0	12	3:36	12

Stolní tenis – muži

Muži se zúčastnili župního turnaje v Lomnici nad Popelkou. V konkurenci 5 týmů obsadili krásné 2. místo.

Župní turnaj ve stolním tenisu – muži – Lomnice nad Popelkou

1. Orel Turnov	4	4	0	0	24:7	12
2. Orel Studenec	4	2	0	2	19:14	8
3. Orel Semily	4	1	1	2	17:21	7
4. Orel Lomnice „A“	4	1	1	2	14:20	7
5. Orel Lomnice „B“	4	1	0	3	10:22	6

Podzimní program naší jednoty

12. 11.	10.00	ženy	Orel Studenec „A“ – TJ Sokol Hradec Králové
19. 11.	10.00	ženy	Orel Studenec „A“ – TJ Lokomotiva Trutnov
27. 11.	9.00	ženy	TJ Červený Kostelec A – Orel Studenec „A“
3. 12.	10.00	ženy	Orel Studenec „A“ – TJ Jičín
10. 12.	10.00	ženy	TJ Slavia Hradec Králové B – Orel Studenec „A“

Tenisový klub Studenec

Léto se již přehouplo do podzimu a tenisová sezóna pomalu končí. Mám na mysli sportování na studeneckých kurtech, které patří k nejkvalitnějším v okolí. Tenis se ale dá v zimě provozovat v krytých halách například v Jilemnici, ve Dvoře Králové, nebo v Černém Dole. Dovolte, abych vám nabídl krátké ohlédnutí za letošní sezónou.

V květnu a v červnu se odehrály zápasy meziokresních přeborů, ve kterých měl studenecký tenis, jako každý rok, tři družstva. Starší žáci se umístili letos na předposledním šestém místě. Škoda, že z důvodu soupeře nesehráli zápas s Lomnicí, protože ti byli poslední a byl velký předpoklad našeho vítězství. V tom případě by žáci skončili čtvrtí. Letos se s družstvem žáků rozloučili Martin Kuřík a Tomáš Šubrt, kteří doufám s tenisem budou pokračovat. Družstvo mužů čtyřicet až padesát pět let se umístilo na prvním místě a postoupilo znovu do vyšší soutěže. Držme jim palce příští rok. Muži nad padesát pět let byli letos na prvním místě odzadu. Věková kategorie našich veteránů je průměrně nejstarší z celé soutěže, takže tentokrát nám síly nestačily na mladší kolegy.

A na závěr tradiční pozvání. Jako každý rok Tenisový klub a Sokol Studenec pořádají **turnaj v líném tenise**, který se uskuteční letos na Silvestra. Příznivce a sportovce tohoto doplňkového sportu srdečně zveme **31. 12. 2011** do sokolovny. Informace k přihláškám do turnaje budou vyvěšeny v obci.

za TK Studenec Petr Hák

Mýty o dia cukrovinkách na pokračování

Mýtus č. 4: Dia není vhodné pro diabetiky

V případě sladkostí „dia“ by měl výrobek vycházet vstříc potřebám diabetiků. Produkt by buď vůbec neměl obsahovat sacharózu, nebo by měla být sacharóza nahrazena například fruktózou, sorbitolem, maltitolem nebo dalšími sladidly, vhodnými pro diabetiky. Často jsou dia sladkosti obohaceny o vitamíny nebo vlákninu a mají snížený obsah tuku.

Výhodou dia cukrovinek je přehledné a praktické značení na obale, které diabetici sledují mnohem více než běžní spotřebitelé. Diabetici si musí pečlivě hlídat složení stravy, takže solidní výrobci je pravdivě a velmi podrobně informují o nutričních parametrech na obalu. Z obalu musí být jasný obsah sacharidů a druh použitého sladidla, množství energie, obsah tuků i bílkovin. Například na produktech Dianella najdou diabetici i přepočtené na výměnné jednotky, aby měl kupující jasno, kolik přesně například čokoládových hrudek může sníst. Přesto je nutné zdůraznit, že ani s „dia“ cukrovinkami se to nesmí přehánět, protože také „dia“ výrobky sacharidy a kalorie obsahují.

zdroj: www.diadesatero.cz

Kakaové řezy s jablky nejen pro diabetiky

Suroviny: 200 g hladké mouky, 200 g nahrubo nastrohaných jablek, sladidlo místo 160 g cukru (Sucrazit, Diner, Diafan, Kandisin, Sular), 2 vejce, 60 g tuku, 30 g kaka, ½ balíčku prášku do pečiva, pečicí papír nebo tuk na vymazání a hrubá mouka na vysypání plechu, 200 g prolisovaného dia džemu; na polevu: 100 g hořké dia čokolády, 50 g ztuženého tuku

Postup: Jablka smícháme se sladidlem a rozšlehanými vejci. Necháme stát asi 15 minut a pak přidáme rozehrátý tuk. Posypeme prosátou moukou, kakaem, práškem do pečiva a vše lehce promícháme. Těsto nalijeme do pekáče vyloženého pečicím papírem nebo vymazaného tukem a vysypaného moukou. Povrch uhladíme. Upečeme ve vyhřáté troubě při 180 °C. Upečený, ještě vlažný plát potřeme džemem. Čokoládu rozlámeme na malé kousky, tuk nadrobno nakrájíme a obojí vložíme do malého kastrůlku, který postavíme do většího kastrolu s horkou vodou a za stálého míchání zahříváme na malém plameni, dokud nevznikne hladká poleva, kterou hned nanese na plát na vrstvu džemu. Po ztuhnutí polevy krájíme na 30 kousků.

1 řez: sacharidy 10 g, tuk 4 g

zdroj: <http://kucharka.isoftware.cz>

Pozvání občanů ke společnému stolu.

Obec Studenec si Vás dovoluje pozvat ke společnému jednání ohledně **příprav realizace přístavby MŠ v Zálesní Lhotě**, kde by měly vzniknout nové prostory ordinace lékařky a společenské místnosti. Představíme Vám verze možného řešení.

Rádi bychom slyšeli názory různých skupin lidí k tomuto záměru.

Prosíme o maximální účast ze strany občanů na tomto jednání.

Kdy: středa 23. listopadu v 17.00 hodin

Kde: chata Višňovka v Zálesní Lhotě

Studenecký zpravodaj 5/2011

Vydává Obecní úřad Studenec

Internetová adresa: <http://sz.studenec.cz/>

Foto na titulní straně: Erbanovi (viz článek ke Studeneckému putování).

Uzávěrka dalšího čísla: **20. listopadu 2011.**

Příspěvky lze zasílat na e-mail obec@studenec.cz

Tisk FITOS spol. s. r. o. Stará Paka

OBEC STUDENEC SI VÁS DOVOLUJE POZVAT
NA PŘEDVÁNOČNÍ 4. ROČNÍK:

„POHOŠTĚNÍ OBECNÍ POLÉVKOU“

Kdy: SOBOTA 3. PROSINCE 2010

Místo konání: PARKOVIŠTĚ PŘED SOKOLOVNOU

Čas zahájení: OD 13.00 HODIN

Program: BUDE UPŘESNĚN NA PLAKÁTECH
VE VÝVĚSNÍCH SKŘÍNÍCH

OBČERSTVENÍ NEJEN V PODOBĚ „OBECNÍ POLÉVKY“
PO DOBU CELÉ AKCE ZAJIŠTĚNO